


GUDDOMMEN FORKLART

 Takk, broder Carlson. Og hilsener til alle dere brødre og søstre i Herren. Det er en... Jeg bare noen ganger føler meg litt tilbakeholden med å gå opp, når jeg hører på slike vidunderlige vitnesbyrd, og så videre, som jeg har gjort denne morgen. Og, så, en medborger i lidelse og forfølgelse, som vår baptist broder og søster har gått igjennom; i det jeg har vært en—en baptist, selv, en Misjonær baptist, og—og vet hva det betyr når ditt folk... .

² Jeg opplevde den samme ting. Mitt eget folk kastet meg ut, og de tenkte de ville sende meg bort fordi jeg hadde blitt gal. Og jeg fant ut, og jeg har vanligvis sagt det på en litt indirekte måte, “Hvis jeg er gal, bare la meg være i fred, for jeg er lykkeligere slik, enn jeg var i mitt rette sinn.” Så det er en slags liten filosofi som jeg har, for meg selv. Og—og jeg har virkelig gledet meg over denne—denne tiden jeg har vært slik.

³ Og den lille Church of Christ broderen her, som vi vanligvis refererer til den, eller Campbellite. Og jeg husker de var sannelig hardt-slående mot møtene når vi først startet. Men, du vet, vi hadde en ved navn Paulus en gang som var på samme måte, og han ble en av oss. Så, det er sant. Jeg tror hva de vanligvis ser etter er det livet du lever. Du vet, det er bedre å leve en tale for meg enn å forkynne en til meg, alltid.

⁴ For en stund siden, en stor forkynner, bra full-Gospel mann; alle—alle dere kjenner ham, vil jeg tro. Det er Rev. Booth-Clibborn; forkynner Evangeliet på syv forskjellige språk. Han er veldig smart. Og jeg... Han er en mental kjempe. Og vi gikk av gårde sammen en gang, og han og broder Moore og jeg, og vi diskuterte noe. Og jeg hadde den motsatte siden av ham, og han snudde seg mot meg. Han sa, “Du kjenner ganske enkelt ikke din Bibel.” Du vet hvordan broder Booth kan si det.

⁵ Jeg sa, “Det er sant, broder Booth, men jeg kjenner Forfatteren veldig godt.” Så, så jeg—jeg vil... Du vet, ikke å kjenne Hans Ord er Liv, men, “å kjenne Ham er Liv.” Det er riktig. Skjønner? Om jeg kjenner Hans Ord; hvis jeg bare kjenner Ham! Og det er sannelig Sannheten.

⁶ Jeg håndhilste, i morges, på dette fine felleskapet her, av forkynnere. Og som sitter her nede var denne... Jeg mener ikke å få noen til å stikke seg ut. Men denne fargede mannen kom inn, broder, som sitter der nede. Jeg sa til min sekretær her, “Der er en virkelig Kristen.”

⁷ Du minner meg så mye om Elder Smith som var en Church of God in Christ, tror jeg. Jeg pleide å forkynne så mye for dem

der nede, og—og jeg kan liksom se ham fortsatt. Han lignet litt på broderen her, bare at han hadde en litt grå bart. Jeg kunne komme inn bakdøren, og jeg glemmer aldri uttrykket den gamle mannen pleide å si; se opp, og alle de hellige sang, vet du. Og det var ei lita jente som bodde på hjørnet. Min favorittsang var *Løft Ham Opp*. Og alle klappet i hendene, på pinsevern vis, vet du, *Løft Ham Opp*. De elsket meg, og jeg elsket dem. Og når vi gikk inn. . . Han pleide å sitte der borte, med sitt hode *slik*, på pulten, og bare så på dem, vet du. Han ville si, “Kom inn, eldste. Hvil hatten din. Hvil hatten din.”

⁸ Broderen her; og jeg fikk vite, da, at en av mine favoritt gospelsangere er hans kone. Og jeg hintet så mye jeg kunne, for å få henne til å synge. Og, da, ba hun om å ikke bli kalt på, og jeg vet hva det betyr. Men jeg kommer personlig til å invitere henne, om hun kan, komme hit og synge.

⁹ Vel, er ikke du den søsteren som sang—sang den, *Ship Ahoy*, en morgen hos Christian Business Men, nå? [Søsteren sier, “Ja, sir. Ja.”—Ed.] Jeg håper min kone kommer hit denne uken, og jeg vil at hun får høre deg, for jeg har skrytt så mye. Og hvis du går glipp av det på lydbandet, så vil vi ordne det. Jeg elsker denne gode syngingen.

¹⁰ Og, jeg pleide å fortelle folk, at jeg—jeg aldri kunne synge. Åh, du, jeg var en million miles fra det. Men jeg sa, “Hvis du noen gang kommer til Himmelen og bor i ditt store palass, vet du, der Oppe,” jeg sa, “langt nede i bunnen av åsen, borti skogen bak der, der er det en liten hytte som står der. Den vil være min. Og en av disse morgener, når du går ut på trappa og hører noen som står der og synger, ‘Å nåde stor! Hvor liflig den lyd, frelste et vrak som meg!’ Sier du, ‘Prise Gud! Gamle broder Branham klarte det til slutt.’” Det vil være meg som er der borte, lyttende, mens jeg prøver å synge.

¹¹ Til mine kristne brødre, og til. . . Jeg tror en broder introduserte ham til oss, i morges, som en Buddha prest, her borte. Hilsener til deg, min dyrebare venn. Og jeg har hatt mye å gjøre med, ikke veldig mye, men med Buddha folket; og spesielt i Canada, blant det kinesiske folket, og har funnet dem veldig elskelige og hyggelige.

¹² Jeg husker en liten Buddha mann fra Buddha tempelet, kom til Winnipeg møtet, og han var blind. Er veldig enkle, hyggelige mennesker, og de trodde virkelig at Gud var helbrederen. Og mens jeg ba for ham, og han gjentok om og om igjen, hvordan han elsket Gud, og plutselig ble øynene hans åpnet, i det. . . Og det var slik en—en vidunderlig ting. Så, vi—vi setter pris på enhver mann og enhver person.

¹³ Nå, jeg har ikke hatt denne muligheten før, i Chicago, til å prøve å tale. . . Hvor, jeg ikke ville prøve å bringe et spesielt budskap, fordi at forkynnere her er så mye mer i

stand til enn jeg, til å bringe et budskap. Men, og når alt kommer til alt, er ikke dere her for å høre et budskap. Men jeg tenkte at dette kunne være en høyst herlig tid, hvor jeg kunne møte Chicagos forkynnere, dette distriktet her inne, og bli bedre kjent med dem, og vi bedre kjent med hverandre. Og jeg takker sannelig Herren for denne anledningen. For, jeg har kommet til denne byen her mange ganger, under sponsing fra en kirke, og under sponsing fra Christian Business Men; derfor, uten en anledning til å uttrykke meg selv til foreningen av brødre.

¹⁴ Og—og da tenkte jeg, og det er så mye som alltid følger en tjeneste som dette, med inn og ut, oppturer og nedturer, til det noen ganger blir lett for noen å få et feil inntrykk. Og jeg ønsker å ta de neste få minuttene til å prøve å forklare og—og gjøre det klart for mine brødre, så klart som jeg vet å gjøre det.

¹⁵ Og jeg—jeg er utilstrekkelig og ikke kapabel til å få til en—en tale som kanskje ville virke fornuftig for menn som er utdannet. Jeg har ingen utdanning, og jeg mangler det. Men jeg var . . . elsker Herren. Og Herren ga meg, kanskje, en annen vei for å vinne sjeler, ved en Guddommelig gave, som kan fylle opp det hullet etter hva mine foreldre var ute av stand til å gi meg, en utdanning. Fra en fattig families hjem, og ti barn, og en syk far, og jeg fikk aldri sjansen til å få en utdanning. Så da, men, ved fødselen, da skjedde det noe, en opplevelse med Gud, til min mor og far. Og dere har lest min historie. Og, ved det, prøver jeg å legge til min del, med dere brødre, for å trekke syndere til Kristus. Og nå jeg. . .

¹⁶ Jeg er ikke overtroisk. Men jeg liker alltid, før jeg åpner Ordet, å snakke med Forfatteren lite grann. Og kunne vi bare bøye våre hoder igjen for et øyeblikk.

¹⁷ Vår dyrebare Far, Du er vår Gud, og vi nærmer oss Deg, på vegne av Evangeliet. Jeg er her foran Dine barn, Dine pastorer, og brødre av samme dyrebare tro. Og hvor det beveger mitt hjerte å høre disse menn som har blitt misforstått, og sendt til anstalter, for Guds Rikes sak; ser hvordan Du kaller Dine barn i de siste dager.

¹⁸ Og vi tror sannelig, Far, at vi lever i slutten av løpet. Som profeten sa, "Det skal bli Lys i kveldstiden." Og vi tror i dag, at vi er sendebud av dette store Evangeliske Lys som Du, ved Din nåde, har tillatt oss å bringe til jordens ender, hvor denne vekkelsen har gått.

¹⁹ Og jeg ber, Far, at, fra mitt hjerte, at Du vil la meg uttrykke for mine brødre, denne morgen, motivet og målet med mitt liv til Deg, så de kan forstå. Gi det, at vi kan ha fullkommen kjærlighet, og fellesskap, og samarbeid, i alt arbeidet med Evangeliet. For vi ber om det i Jesu Navn, som

ba at vi måtte være ett, som Han og Hans Far var Ett. I det vi tror dette, at, "Dette vil alle mennesker vite at dere er Mine disipler, når dere har kjærlighet for hverandre." Amen.

²⁰ Nå bare... Og jeg håper og stoler på at jeg ikke kjeder dere brødre og søstre, med dette. Men jeg tror jeg ønsker å gjøre meg selv forstått, så dere ikke trenger å høre hva noen andre har sagt. Og jeg har forklart, mange ganger, i andre ministermøter, men dette er min første gang til denne Chicago gruppen, og jeg ønsker å gjøre meg selv riktig godt forstått, i hva jeg prøver å gjøre.

²¹ I det velsignede gamle Evangeliet her, det 26. kapittel i Apostlenes Gjerninger, leser vi.

Derfor, kong Agrippa, ble jeg ikke ulydig mot det himmelske syn:

²² Dette er, selvfølgelig, Paulus som taler. Som, vi alle, som forkynnere, liker å referere tilbake til ham, fordi han... Vi, i en akkord, tror at han var apostelen til hedning menigheten, at Gud kalte ham til å være et—et vitne til hedningene. Og det hadde blitt stilt spørsmål ved hans tjeneste.

²³ Og vanligvis, når noe uvanlig kommer frem, blir det stilt spørsmål ved det. Det er, og jeg tror det ikke er noe annet enn rett; det skal stilles spørsmål ved det. Og jeg tenker at pastorer noen ganger er mistenksomme til—til ting de hører, og jeg tror de har en rett til å være det. Fordi, hvis jeg forstår oversettelsen av ordet *pastor*, som betyr en "hyrde." Og, derfor, er han en—en—en som gir mat, eller en vokter, av en gruppe menn og kvinner som den Hellige Ånd har gjort ham til tilsynsmannen for. Og han har en rett til å vite hva slags mat hans får mottar, og hvor det kommer fra. Jeg tror han har en rett til det.

²⁴ Og om en pastor, eller noen ganger folk, synes å være lite grann mistenksomme, så vil ikke det, noensinne, skulle ikke plage noen. Det skulle bare bringe respekt til en manns hjerte, for en mann fra dem, deres standpunkt, som ville stille spørsmålstegn ved det. Og, når alt kommer til alt, hvis du ikke er sikker på om du er på rett linje, hvordan kan du noen gang gå i tro?

²⁵ Hvis du satte deg fore i ditt sinn... Nå, dette kan synes som psykologi; hvilket det antakelig er, og det er det, men det er i orden. Men om du bare virkelig, fra ditt hjerte, ville tenke at du aldri vil reise deg fra bordet, så ville du antakelig ikke. Skjønner? Du må... Det er akkurat så enkelt.

²⁶ Du må tro. Du er nødt for å ha tro. Du må ha tillit. Og hvordan kan du ha tillit til noe om du—om du ikke engang vet hvor går? Hvordan kan jeg kjøre nedover en vei jeg aldri tidligere har kjørt, med en halsbrekkende fart, og rundt

svingene, og ikke vite hva neste sving innebærer? Du må se hvor du går, ellers vet du ikke hvordan du skal gå. Og det er måten alle skulle være på. Og så når du kan, du ser det, det er åpenbart for deg, og du vet hvor du går, da kommer ingenting til å stoppe deg.

²⁷ Og det er, hva jeg tror, Paulus, hva han prøvde å formidle til Agrippa her. At, han—han fortalte dem at, “En gang var jeg en av dere.”

²⁸ Og jeg tror, kanskje, hvis—hvis denne baptist broderen, kunne gå til baptistmenigheten denne morgen, han og hans kone, det ville kanskje være deres vitnesbyrd. “Jeg—jeg var engang en av dere.”

²⁹ Eller, denne Church of Christ, eller denne—denne Campbellite broderen her, ville gå til—til sitt folk. Jeg tror den har et bedre navn; Disciples of Christ, kaller de den, men den er egentlig for Alexander Campbell læren. Og så trakk Church of Christ seg ut av dere, på grunn av musikk. Det er riktig, er det ikke? Og om han kunne gå tilbake til dem, ville han si, “Jeg var engang av dere.”

³⁰ Og Paulus går tilbake her, til kong Agrippa, og Festus, og sa, “Jeg var engang av dere. Jeg var fariséeren av fariséerene.” Han kom opp under Gamaliel, den store læreren, og han kunne alle deres lover og regler, og nøyaktig hva de trodde og hva de ikke trodde. Og sa, “Selv jeg forfulgte Guds menighet til døden.” Skjønner? Han sa, “Den samme ting som jeg nå forhøres for, var jeg selv en forfølger av.”

³¹ Og jeg har alltid tenkt at Stefanus' død må ha gått inn på Paulus, fordi når han så dette lysende uttrykket på Stefanus' ansikt. Når han så opp, og leirklumpene slo ham til døde, og han sa, “Jeg ser Jesus stå ved Guds høyre hånd.” Og du vet, du kan drepe en budbærer, men du kan aldri drepe hans budskap. Det er Sannheten. Og budskapet, selv om Stefanus var gått videre for å stå med Jesus, likevel ble hans budskap igjen, fordi Paulus fortsatte å snakke om det, og hva, han var “den minste” av dem, og var ikke verdig å bli kalt en av dem, fordi han hadde vært vitne til, og—og gitt sitt samtykke til å fjerne denne gudelige personen.

³² Og derfor, Paulus, slik alle menn framfor menn skulle gjøre, Paulus tar sin—sin opplevelse, tilbake, fra begynnelsen, til hva han var; og så plasserer det og baserer det på Skriften, for å vise at hva han holdt på med var Skriftsmessig. Selv om det var i motsetning til deres tro, så viste han dem likevel at det var Skriften.

³³ Derfor, synes jeg at vi . . .Hva som helst, som jeg ofte har sagt, brødre, dere som har vært i møtene, at, hvis jeg noen gang blir funnet i å tale ting som ikke er Skriftsmessig, da tror jeg det er sant at . . .eller hvilken som helst annen broder, vi

skulle komme til hverandre og si, “Dette finnes ikke i Bibelen,” skjønner du. Hvis det er i Bibelen, kan du ha en annerledes tolkning; men, det er, hvis det er i Skriften, ja vel.

³⁴ Nå, Paulus fremla sin tolkning av hva profeten sa, og hva Moses sa, gikk i oppfyllelse. Og han møtte Jesus på veien, i en visjon. Og denne Jesus ropte ut til ham.

³⁵ Hvilket, det skulle ikke ha vært en vanskelig ting for de jødene, som han sa, “Aller nådigste Festus,” og—og så videre, at det “ville det være en fremmed ting for deg, at Gud ville oppreise de døde?” Skjønner? “Fordi om du vet hva Gud var der tilbake, ved Skriftene, så ville du sannelig vite at Han er i stand til å oppreise de døde.”

³⁶ Og så sa han, han hadde fortalt dem denne opplevelsen han hadde på sin vei til Damaskus, om det som skjedde, at, for å la dem vite at denne Jesus som—som de laget så mye oppstyr over at han forkynte It, var den samme Gud som de hadde tjent hele tiden. Fordi, Han var i ødemarken med dem, Som ledet dem, var dette Lyset; Ilden, Ildstøtten som ledet dem. Og Han kom til syne for Paulus i den samme tingen, Lyset igjen, som blindet ham. Og han spurte, “Hvem er Du, Herre?”

³⁷ Og Han sa, “Jeg er Jesus, som du forfølger. Og det er hardt for å stampe mot brodden.”

³⁸ Og han prøvde å forklare for dem hva det var, og—og han prøvde å lære dem det, at det han presenterte for folket, det var, at, “Jesus Kristus var Messias, og at Han hadde dødd, og Gud hadde reist Ham opp.” Og det var i følge Skriftene. “Og at Han nå hadde steget opp i det Høye, til Gud Faderen,” og at—at han var et vitne til Hans oppstandelse. Og, at, disse miraklene, og tegnene og undrene, som var underlige for folkene, ikke var noe nytt for en virkelig, Skriftstroende, fordi Bibelen hadde talt om det.

³⁹ Se nå tilbake i profetene, hvordan det er profetert, vedrørende, Messias’ komme, og hva Han ville gjøre, “Den lamme ville hoppe som en hjort,” i Jesaja 35 og forskjellige Skriftsteder som han kunne ha referert til. Vi har det ikke nedskrevet her, men han gikk kanskje tilbake og refererte til det i sin korte tale foran kongene; fordi, de mest sannsynlig ikke ville være så tålmodige med ham, som dere er med meg. Så, og så forklarte han—han det, og prøvde å fortelle dem at nettopp den Gud de tjente . . .

⁴⁰ Og så, igjen, sa han, “På den måten som kalles *vranaglære*,” det er “galskap,” ser dere. “På den måten som kalles vranaglære, det er på den måten jeg tilber den Gud dere tilber.” Se, “På den måten som kalles vranaglære.”

⁴¹ Jeg er sikker på, at i dag, om vi stod med de tidligere kirker som vi tilhørte, som presbyterianere, katolikker, baptister og

forskjellige, kunne vi si det samme vitnesbyrd til de folkene som sier de ønsker, vil, legge inn broderen på en psykopatisk avdeling, eller noe slikt. “På den måten som kalles vranglære, slik tilber jeg våre forfedres Gud.”

⁴² Og hvilket stort vitnesbyrd det var framfor Agrippa, helt til midt i hans tale, ropte Agrippa ut, og sa, “Paulus, Saul, du overtaler nesten meg til å bli en kristen.” Se, hvordan, han brakte Skriftene så klart, likevel var det i motsetning til sin egen synagoge. Men Skriftene var så fullkomment klare, inntil han sa, “Du overtaler meg nesten til å bli som du er.”

⁴³ Paulus sa, “Jeg skulle ønske du var, likedan, bare at jeg ville ikke at du skulle være i disse lenkene jeg er i, ser du,” men å være en troende slik som han var. Med andre ord, hvis jeg . . . “Jeg ønsker til Gud at du ser åpenbaringen slik—slik jeg ser den.” Med andre ord, “Jeg—jeg skulle ønske du kunne gjøre det.” Skjønner? “Jeg skulle bare ønske du ville.”

⁴⁴ Når, Festus, tror jeg, hadde fortalt ham at han hadde “studert for mye,” han var “ute av forstand.” Men han lot ham vite at han—at han ikke var det; at han—han visste hva han gjorde.

⁴⁵ Og jeg vil si dette, denne morgen, brødre. Jeg ønsker helt at jeg kan. . . Antyder ikke Paulus’ liv, men bare for å gi litt grunnleggende tale. For, det er mange flere her som kanskje vil tale denne morgen, men jeg ønsket denne anledningen til å si dette. Nå, jeg skulle ønske at alle de forskjellige menighetene, mens jeg hørte dere gå ned, Bethel Temple, Independent, Assemblies of God, og de forskjellige. . . Jeg skulle ønske dere kunne se det jeg ser; at dere kunne. Jeg skulle ønske dere kunne se den visjonen jeg ser, da ville dere ha en klarere forståelse, av dette om tjenesten.

⁴⁶ Når jeg gikk ut av baptistmenigheten, kom over til pinsebevegelsen; og Dr. Roy E. Davis, som hadde ordinert meg inn til Missionary Baptist menigheten, fortalte meg at jeg hadde et mareritt, når visjonene om Herren kom og—og talte til meg. Og—og dere vet hva helbredelse var da, det stod ikke høyt i kurs.

⁴⁷ Og—og jeg visste ingenting om pinsevennene. Jeg hørte at de var en gjeng hellig-rullere som lå på gulvet og siklet som gale hunder, og de måtte vifte dem og få dem tilbake til liv, og alt slikt som det. Det er alt jeg visste om pinse—folket.

Han sa, “Hvem tror du vil høre på deg?”

⁴⁸ Jeg sa, “Hvis Gud sender meg, så er det et sted, og noen Han sender meg til.” Det er rett. Skjønner? For, jeg sa, “Dr. Davis,” jeg sa, “Han var likeså virkelig; Jeg sto og så på Ham,” sa jeg. De fortalte meg at disse visjonene. . .

⁴⁹ Jeg tror sterkt på, brødre, at—at gaver og kall er uten omvendelse. Jeg—jeg tror det. Du er født, du kan ikke være

noe du ikke er. Og hver gang du prøver å gjøre deg selv til noe du ikke er, spiller du bare en hyklers del. Og Gud la meg dø framfor å være en hykler, ser du. La meg være bare det jeg er, og gjør det så tydelig og klart. Og—og, så, la—la meg være på den måten, så vet alle det. Da vet du det helt eksakt.

⁵⁰ Og så nå, som dere vet, jeg fikk ikke mye skolegang, som jeg sa. Så i min . . . i teologi, er jeg den dårligste som er. Og jeg antar dere vet det, ser du. Og som en forkynner, jeg kan nesten ikke engang kalle meg selv en, fordi jeg ikke har hatt skolegang og kan ord, og så videre. Men det lille jeg har, å . . . som min kunnskap til å kjenne, ved Hans nåde, Herren Jesus, jeg prøver å dele det med alle mine brødre overalt, å dele dette.

⁵¹ Og, men, når jeg forlot baptistmenigheten; som er den eneste menigheten jeg noensinne kom inn i, eller var ordinert i. Og jeg var ordinert i 1933, i Missionary Baptist church, Jeffersonville, Indiana. Den er et—et . . . den er et medlem av Southern Baptist Convention. Dengang vi, på denne tiden, jeg . . . når jeg trakk meg bort og bare . . .

⁵² Nå, baptistmenigheten er en selvstendig menighet. Vi—vi vet alle det, at den er en—den er en . . . Du kan forkynne om hva du vil, hvis din forsamling vil stå for det. De bare . . . Du kan forkynne hva enn du ønsker.

⁵³ Og jeg liker det, forstår du, fordi jeg tror det er apostolisk. Fordi, hodet, den høyeste orden i menigheten, er hyrden, vi er klar over det, pastoren. Og—og hvis . . . Hvis en biskop eller noen andre skal banke åpenbaringen ut av pastoren, hvordan skal da Gud noen gang kunne jobbe i hans menighet? Du skjønner, du kan bare ikke gjøre det. Så, og jeg har . . .

⁵⁴ Når jeg kom ut derfra, møtte jeg den første gruppen, som var helbredelsen av lille Betty Daugherty, i St. Louis, Missouri. Og det var en Pentecostal United, eller en Pentecostal Jesus Name menighet, som denne pastoren hørte til, og den lille jenta hans ble helbredet. Oppriktig talt, så trodde jeg at det var det som gjorde ham til pinsevenn, var fordi at de kalte seg, "Jesus Only." Og jeg trodde at det var det som gjorde dem til pinsevenner, fordi det var det de kalte seg selv, og det var forskjellen. Så, vel, så fra der gikk jeg til . . .

⁵⁵ Og en bra mann; hadde et stort møte i St. Louis, hvor bildet kommer til syne der inne. Og vi hadde Kiel Auditoriumet; og den første kvelden, eller to, var det fjorten tusen som fylte det, og vi kunne ikke engang . . . måtte plassere politi rundt dørene, for å holde dem borte.

⁵⁶ Og så derfra, videre ned til Richard T. Reed, fra Blessed Old Bible Hour Tabernacle, i Jonesboro, som også var fra den samme organisasjonen. Og fra det, til Dr. G. H. Brown, samme organisasjon, i 505 Victor Street i Little Rock, Arkansas. Og, derfra, til West Coast.

⁵⁷ Og så når jeg kommer til vestkysten, treffer jeg ilden. Da fant jeg ut at det var like mange inndelinger blant pinsevevn-folket, i deres organisasjoner, som vi baptister har. Ser dere, de var, de var så mange forskjellig, der var, de hadde forskjellige. Der var Assemblies of God, og Church of God, og noe annet, og noe annet, og noe annet, og den—og de forskjellige. Og de hadde atskilt seg selv, og hadde trukket små grenselinjer. Og alle de andre brødrene begynte å komme til meg, og fortelle meg, “Du er jo en Jesus Only, med denne gruppen her borte.”

Jeg sa, “Nei, jeg kaller ikke—kaller ikke meg selv det.” Ser dere?

Han sa, “Vel, du omgås med dem.”

⁵⁸ Jeg sa, “Vel, det—det gjør meg ikke til det.” Skjønner? Og jeg sa, “Jeg—jeg—jeg bare. . . De var brødre.”

⁵⁹ Og han sa, “Vel, de er en gjeng med. . . Men de har jo ingenting annet enn en haug med musevåk-vagler og ting, rundt, som det. Hvor. . .”

⁶⁰ Jeg sa, “Nå, unnskyld meg. Jeg møter virkelig gudelige menn der. Og de er menn av Gud.” Og jeg sa, “Jeg—jeg tar sannelig avstand fra å kalle dem onde; fordi, de er ikke det.”

⁶¹ Vel, siden da prøvde jeg å holde det på avstand så lenge jeg kunne, uten å uttrykke meg verken på den ene eller andre måten. Vel, jeg begynte å studere hva deres idéer var, og hva skillene var, og hva som gjorde dem atskilte. Og jeg fant ut at to av de store gruppene, en av dem, var kalt Jesus Only, og den andre var kalt Assemblies of God. Og de var kalt ut, eller delt, på grunn av uenigheter om vandåpen; en bruker “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” og de andre bruker “Jesu” Navn.

⁶² Vel, jeg kikket, og på begge sider var det store menn, Guds tjenere. Og jeg tenkte, “Å Gud, om jeg kunne se alle dem komme inn til. . . bare gå fram og ha. . . men ikke bare trekke deres linjer, og si, ‘Vi vil ikke ha felleskap med hverandre.’” Men jeg fant ut, i dette, den onde ånd hadde kommet blant dem og hadde forårsaket hat og ondskap, på grunn av stridsspørsmål som hadde kommet iblant dem. Jeg tenkte, det er nøyaktig så godt som djevelen ønsker. Det er akkurat hva han ønsker. Så lenge pistolene deres peker mot hverandre, trenger han ikke kjempe i det hele tatt. Og jeg. . .

⁶³ Og så til slutt, endelig, kom det til en konfrontasjon. Og denne konfrontasjonen var i Seattle, Washington, omkring 1946. Og en morgen ble jeg brakt til hotelloobbyen, noe i likhet med dette, med en—en frokost med noen forkynnere. Og jeg måtte snakke med to hovedmenn.

⁶⁴ Og en av dem var Dr. Ness. Jeg antar dere Assemblies of God brødre husker ham. Han var i nordvestlige territorium; en stor mann, smart, utdannet. Og han representerte Assemblies of God.

⁶⁵ Og så, Dr. Scism, fra United Pentecostal Church. Jeg antar dere United Pentecostal brødre husker ham. Han var også fra de nordvestlige territorier der oppe, at han var over dem i distriktene der oppe.

⁶⁶ Vel, disse to menn møttes. Og jeg skulle bli brakt framfor dem, fordi kantene begynte å bli skarpe, og det skar i meg fra alle kanter. Og jeg tenkte, "Hva skal jeg gjøre? Hva må jeg gjøre?"

⁶⁷ Nå, vel, de sa, "Vel, du må velge side med den ene eller andre. Hvis du skal gå med Jesus Name, så må du være Jesus Name. Og om du går med Assemblies of God, må du gå bort fra Jesus Name, og være Assemblies of God og så videre." Det hadde kommet til en plass hvor jeg måtte vise meg på en eller annen måte.

⁶⁸ Jeg ba mye den morgenen, før jeg gikk ned. Jeg sa, "Gud, hjelp meg. Fordi, der er to store menn; der er tusenvis av tjenere. Og Du har sendt meg ut her med en tjeneste. Og de er begge Dine tjenere. Og skulle jeg kaste det lille jeg har av innflytelse til en organisasjon når den slåss med den andre?" Skjønner? "Jeg—jeg kan bare ikke føle det riktig å gjøre det. Jeg tror ikke at det vil være Kristi vilje for meg å gjøre det." Og jeg sa, "Gud, hjelp meg og gi meg noe å komme med, eller gi meg noe å si."

⁶⁹ Og da hadde jeg ingen. Jeg måtte bare stå der, bare Herren Jesus og jeg, den morgenen.

⁷⁰ Vel, den store debatten kom. "Hva kommer du til å gjøre? Hvilken—hvilken—hvilken avgjørelse vil du ta?"

⁷¹ Jeg sa, "Min avgjørelse er allerede tatt. At, min avgjørelse, er å stå mellom dere begge, og ikke melde meg inn i noen av organisasjonene; og si, med armene rundt dere begge, 'Vi er brødre.'" Skjønner? Ser dere, vi er brødre. Skjønner? Og jeg sa, "Jeg har prøvd å lese alle de bøkene jeg kunne, hvordan dette oppstod, det som ble kalt dette 'nye debatternet,' og hvordan de delte seg, og hvordan *denne* begynner på den ene og den andre måten." Og jeg sa, "I uoverensstemmelser mellom dere," jeg sa, "det er den samme ting som brøt opp pinsebevegelsen, på dagen... etter Pinse. De begynner å argumentere med hverandre." Og jeg sa, "Denne tingen splitter igjen."

⁷² Jeg sa, "Er det en mulighet for at dere kunne møtes på midten, dere brødre? Er det noe som—som kunne fungere?"

⁷³ Vel, de ville ikke åpne munnen om det, fordi det var veldig skarpt. Du vet, for omtrent femten, tjueto år siden, hvordan det var, fordi den ene gruppen nettopp hadde trukket seg fra den andre, og det var veldig mye strid.

⁷⁴ Så jeg sa, "Vel, brødre, her er hva jeg kommer til å gjøre. Jeg kommer til... Gud sendte meg aldri for å døpe, uansett."

Han sendte meg for å be for Sine syke barn.” Jeg sa, “Så, jeg kommer til å—å be for de syke barna, og dere forkynnere kan døpe på deres eget vis,” sa jeg.

⁷⁵ Jeg sa, “Nå, jeg ønsker å spørre dere om noe, bare så dere vil forstå.” Jeg sa, “Broder Ness, disse Jesus Name folkene, tror du at de har mottatt den Hellige Ånd når de taler i tunger og gjør den samme ting som dere i Assemblies of God gjør?”

Sa, “Sannelig.”

⁷⁶ Jeg sa, “Broder Scism, tror du at Assemblies of God har den Hellige Ånd når de taler i tunger og gjør den samme ting dere gjorde ved dåpen?”

Han sa, “Ja visst, det gjør jeg.”

⁷⁷ Jeg sa, “Nå, Bibelen sier, ‘Gud gir den Hellige Ånd til de som adlyder Ham.’ Nå, hvem adlød Ham? Hvem adlød Ham? Hvem av dere adlød Ham? Og Gud gav dere begge den Hellige Ånd, ikke sant.”

⁷⁸ Jeg sa, “Vil du si, broder Scism, at broder Ness ikke har fått den Hellige Ånd?”

Sa, “Nei.”

⁷⁹ Jeg sa, “Vil du si at broder Scism ikke har fått den Hellige Ånd?”

⁸⁰ “Nei.” Ser du? At, de begge trodde den andre hadde den Hellige Ånd.

⁸¹ Men, du skjønner, det rimer bare ikke, brødre. Det rimer ikke. Og jeg hørte, litt senere etter det. . .

Jeg kommer tilbake til poenget mitt om et øyeblikk.

⁸² De finske brødrene over her, etter at jeg hadde reist fra Finland; hvor Gud gav oss, etter min mening, et av våre største møter. Der hvor den lille, døde gutten ble oppvekket, og mange ting. Jeg møtte i Stockholm, Sverige, hos Lewi Pethrus fra Filadelfia kirken der, som er en stor mann av Gud, og Filadelfia kirken. Broder Gordon Lindsay, som var da . . . tror jeg. Jeg tror ikke han hører til den nå, men han tilhørte Assemblies of God.

⁸³ Og Assemblies of God er en av mine store sponsorer, internasjonalt. Og Foursquare, som var et utspring fra Assemblies of God, er også en av mine store sponsorer. Oneness er, internasjonalt, en av mine store sponsorer. Skjønner? Og jeg tok bare det standpunktet, lot bare de skarpe kanter være, og tok så et standpunkt, at jeg ikke vil ta ståsted på noen side av dette bråket. Inntil vi kan se at vi er brødre, og komme sammen, og så vil vi—vil vi alle se mot det samme retningspunktet der, som vi kommer til, motivet og målet for å gjøre således.

⁸⁴ Og du—du må prøve ditt motiv og hensikt, først. Finn først Guds vilje; og finn så din hensikt; og test så ditt motiv og se om motivet ditt er riktig. Så, som Jesus sa i Markus 11:24, “Hvis du sier til dette fjell, ‘flytt deg,’ og ikke tviler i ditt hjerte.” Men så lenge du har tvil i hjertet, om det er Guds vilje, eller ditt motiv eller hensikt er feil, hvordan vil det flytte seg? Men når du vet at ditt motiv er riktig, og det er Guds vilje, og din hensikt er riktig, så må det bevege seg. Det er alt, eller så har Gud sagt noe galt.

⁸⁵ Det er den selve grunnen, når jeg går til plattformen, i menigheter, ingen har noen gang hørt meg nevne disse tingene på plattformen, disse problemene. Jeg lar dem bare ligge. Ser dere, det er opp til, dere menn. Skjønner? Jeg er her for å hjelpe dere å vinne sjeler til Kristus, ved en Guddommelig gave, ser du. Skjønner? Det gjør ingen forskjell. . . Utfør du din dåp. Men når det kommer. . .

⁸⁶ Klart, jeg har blitt kalt alt. Jeg har blitt kalt, jeg vet ikke hvor mange, alt fra en—en “inkarnert Guds sønn” ned til en—en “djevel.” Det er riktig, alt. Men, på tross av dette, så er jeg din broder, medborger til Guds Rike; arbeider med dere alle, for Riket. Og det er sant.

⁸⁷ Nå vil jeg, om det er greit, og dere synes vi har nok tid, jeg vil gjerne fortelle dere hvordan vi diskuterte det. Ville det være greit, brødre, bare for et øyeblikk? [Forkynnerne sier, “Fortsett. Sannelig.”—Red.] Broder, broder Ness og dem. . . Ja vel. Og det kan være lite grann som vil hjelpe dere. Det ville hjelpe dere til å forstå, på en måte.

⁸⁸ Jeg skrev ned, her, noen av de tingene jeg husket. Er tatt derfra. Og så spurte de meg, hva jeg trodde om “treenigheten,” trodde jeg at det var en “treenighet” av Gud?

⁸⁹ Nå, brødre, når vi nærmer oss dette, håper jeg at, når dette er over, at vi vil være de samme brødre vi har vært hele tiden. Skjønner? Men jeg føler at jeg skylder dere dette, fordi deres folk kommer til mine møter, og jeg ville sannelig ikke sende en av dem bort, forført.

⁹⁰ Og jeg har alltid fortalt de menneskene som skriver spørsmål til meg, i tillegg til det jeg forkynner på plattformen. . . Og her er min sekretær, og så videre. Hvis de stiller meg et spørsmål, “Hva med *dette*, eller hva med *det*?”

⁹¹ Jeg sier, “Spør din pastor, ser dere. Fordi, hvis han har ledet deg så langt, til du har mottatt den Hellige Ånd, så vil han ta deg videre, ser du. Du, skjønner, spør du din pastor.” Fordi, små ting som det forårsaker forvirring, og derfor lar jeg det være, ser du.

⁹² Nå, det har blitt sakt om meg at jeg var en—en motstander av organisasjoner. Nå, jeg er ikke det. Jeg synes organisasjoner

er vidunderlige, men når systemet i organisasjonen deres blir korrumpert, er det dét jeg er imot. Skjønner? Samme om det er enhet, eller—eller det er treenighet, eller hva som helst, systemet; at når du kommer til et punkt, du nå . . . og sier, “Vi er Assemblies of God.”

“Vel, hvem er det der på andre siden av gata?”

93 “Åh, det er våre brødre. De kalles—de kalles United Pentecostal.”

“Vel, hvem er det der borte?”

94 “Åh, det er Foursquare-brødrene. Åh, vi er vidunderlige brødre. Vi har et veldig godt felleskap, med hverandre.”

“Åh, dere tror alle den samme ting?” “Åh, ja, vi tror.”

“Nå, vel, hva er det som gjør dere slik?”

95 “Vel, *disse* brødrene doper på *denne* måten. Og *disse* doper på *denne* måten, vendt fra oss. Og *disse* doper . . .”

96 Som i Sør-Afrika der, broder, vi kom borti det. De spurte meg. En gruppe doper tre ganger, med ansiktet forover. Den andre doper tre ganger, med ansiktet bakover, Og de sa . . . jeg sa, “Hvor har du det fra?”

97 En sa, “Når Han døde, sier Bibelen at Han vipper forover,” og sa, “derfor skulle vi vippe dem forover.”

98 Og jeg sa, “Vel,” til den andre gruppen, “hva gjorde . . . Hva med dere?”

Sa, “Har du noen gang begravet en mann med ansiktet ned?”

99 Vel, og vet du hva? De separerte seg og lagde to grupper, to organisasjoner. Åh, nåde, brødre! Det er akkurat det djevelen ønsker. Det er akkurat det han ønsker. Ja. Få deg selv . . .

100 Nå, ser dere, det er ikke Apostolic Faith Mission, eller—eller er det heller ikke er det Pentecostal Assemblies, på den andre siden. Det er ikke det. Det er fine menn i begge grupper, slik som det er her. Men, du ser, det er denne tingens system.

101 Det er på samme måte som katolikkene, som jeg ofte har sagt. Om han er en katolikk, og stoler på Kristus for frelse, så er han frelst. Sannelig, det er riktig. Om han stoler på kirken, er han forlatt. Og hvem som helst av dere pinsebrødre vet, at om vi ser til pinsemenigheten for å frelse oss, “er vi blant menn, de elendigste,” det er riktig, fordi vi er forlatt. Det er riktig.

102 Men om vi ser til Jesus Kristus, da er vi frelst, “ved din tro,” (som, hva?) et fullført arbeid. Og disse små arbeidende ting, og navn, det gjør ikke mye forskjell.

103 Nå, jeg sa til broder Scism, til . . . og broder Ness, “For å svare på deres spørsmål,” jeg sa, “nå, jeg velger ikke side med noen av dere brødre. Og jeg vet, at så lenge dere krangler, så har dere begge feil. Skjønner? Fordi, jeg ville heller ha feil i min lære, og rett i mitt hjerte, enn å være rett i min lære, og feil i mitt hjerte.” Skjønner? Jeg sa, “Når alt kommer til alt, så er det om ditt hjertes tilstand.”

104 Og jeg gjorde det til en praksis, å kjenne til dette: at, om en mann, uansett hva han gjør, og hvor mye han er uenig, og hva han sier om meg; hvis jeg i mitt hjerte, ikke bare ut fra en plikt, men fra mitt hjerte om jeg ikke kan elske den mannen så mye som jeg elsker en hvem som helst annen, så vet jeg det er noe galt her inne, ser du. Det er riktig, fordi, det er—det . . . uansett om han . . .

105 En liten broder kom, for ikke lenge siden, en liten Church of Christ broder. Og, åh, han stod der oppe, og han sa, “Denne fyren er en djevel.” Skjønner? Han sa, “Han snakker om den Hellige Ånd.” Han sa, “Det finnes ikke noe slikt. De, vel, bare de tolv apostlene mottok den Hellige Ånd. Og—og Guddommelig helbredelse ble bare gitt til disse tolv apostlene.” Og han fortsatte, i omtrent en halv time.

106 Og jeg sa, “Et øyeblikk, broder. Jeg synes du burde gi meg bare en sjanse til å forsvare Dette, ser dere.” Jeg sa, “Du sa at du talte hvor Bibelen talte, og var stille hvor Den var stille.”

Og han sa, “Vi gjør det.”

107 Jeg sa, “Nå, du sa at det bare var de tolv disiplene som mottok den Hellige Ånd. Bibelen sa, ‘Det var hundre og tjue på den øvre sal når den Hellige Ånd falt, kvinner og alt.’ Og kan du fortelle meg, tror du Paulus ikke hadde den Hellige Ånd? Og han mottok Det lenge etter det, ser du. Og du sa, ‘Helbredelsesgaven ble bare gitt til de tolv apostler.’ Og Stefanus dro ned, noen få dager senere, og han var ikke en av de tolv. Han var ikke engang en forkynner. Han var en diakon, og han dro ned til Samaria og kastet ut djevler.” Og jeg sa, “Åh, broder!” Det var veldig stille akkurat her, ja, hvor du måtte holde det.

108 Og etter at det var over, “Men,” jeg sa, “jeg tilgir deg for å kalle meg en djevel, for jeg vet du ikke mente det.”

109 Og så når han ble ferdig, kom han opp. Han sa, “Det er én ting jeg kan si. Du har Kristi Ånd.”

110 Jeg sa, “Nå, broder, hvilken er jeg, en djevel eller av Kristus?” Skjønner? Skjønner?

111 Men jeg sier deg, ser dere, fordi den mannen, han kunne kjenne at jeg elsket ham; samme hva, han var uenig, og forferdelig uenig og veldig uhøflig. Han . . .

112 Jeg er en jeger, og med ville dyr, igjennom hele livet. Og folk har sagt, "Hvordan. . ." Den gangen da jeg måtte drepe den bjørnen, med en kniv, ser dere. Sa, "Var du ikke redd ham?"

113 Jeg sa, "Nei. Hvis jeg hadde vært redd for ham, ville han drept meg, ser du."

114 Men, ser dere, du kan ikke—du kan ikke bløffe dem. De vet om du er redd for dem, eller ikke. Vær redd for en hest, og legg merke til hva hesten vil gjøre, den vil trampe på deg. Skjønner? Så om du er redd. . . Du kan ikke bløffe det. Du må virkelig ha det.

Og det er slik det er med satan.

115 Det er sånn det er blant mennesker. Du må elske mennesker. Du kan ikke bare bløffe det. Du må ha det, ellers vil dine farger vises ett eller annet sted, ser du. Det er riktig. Du må virkelig elske folk, og de vet du elsker dem. Ser dere, det er noe med det.

116 Og mannen nå, ringte min kone, for noen få dager siden, og sa, "Er broder Branham der?"

Sa, "Nei."

117 Sa, "Vel, en ting må jeg si. Jeg var uenig med ham, angående teologi, men jeg må si han er en Kristi tjener."

118 Vel, så, og så før jeg dro, sendte han meg et brev, og han sa, "Jeg kommer opp, så snart du er tilbake. Jeg ønsker den dåpen i den Hellige Ånd som du snakker om."

119 Så, du ser, bare der hvis du hadde. . . Hvis jeg hadde hatt den følelsen, til å si, "Nei, du er ingenting. Din gamle denominasjon er ikke noe bra, og—og alle dere Church of Christ folk er ikke noe bra. Dere er ikke bra. Dere er—dere er djevlerv." Jeg ville aldri ha vunnet den mannen. Og hvis jeg hadde sagt at jeg elsker ham, og ikke mente det i mitt hjerte, ville han ha visst bedre. Det er alt det er. Du må mene det i ditt hjerte.

120 Og det er på de kveldene hvor jeg går ut på plattformen, under denne skjelningen, ser du. Jeg tenker ikke på det. Jeg spiser bare ikke fra middagstid; og faster og ber, og blir på rommet. Fordi, Han lovte meg Han ville gjøre det. Og derfor går jeg uten en skygge av tvil, fordi Han lovte meg Han ville gjøre det. Derfor, ser du, mitt. . . Jeg vet mitt motiv er (hva?), min hensikt er (hva?), for å bringe Guds Rike videre.

121 Hvis en mann går *denne* veien, *den* veien, uansett menighet han går; så lenge som han kommer til Kristus, betyr det ingenting for meg. Og det er i mitt hjerte. Skjønner? Og uansett, om vi går bort og blir med i Church of Christ, er det helt greit. Det er i orden. Hvis han. . . Hvilken menighet han går i, det betyr ikke noe for meg. Men så lenge jeg vinner hans sjel for Kristus, er hovedsaken.

122 Så jeg sa, “Broder Ness, ikke for å være annerledes. . .” Nå jeg vil. . . Er det i orden å bruke *denne*, broder? [Broderen sier, “Jada.”—Red.] Jeg sa, “Jeg vil si og forklare.” Og, i dette, jeg kan si det til dere brødre her. Nå, ikke nevnt dette blant deres forsamlinger. Hvis dere vil, og gjør meg en tjeneste, bare—bare—bare la meg bare være deres broder. Skjønner? Og jeg, og hvis—hvis jeg tar feil, så tilgi meg. Men jeg ønsker å forklare for deg, siden det er begge grupper som sitter her denne morgen, av både Oneness og Assemblies, også, og treenighets troende.

123 Jeg ønsker nå å komme med denne uttalelsen. Jeg vil si at jeg tror begge sider tar feil, så lenge de argumenterer mot hverandre, fordi deres motiver er feil. Og så lenge dine motiver er feil; uansett hva din hensikt er, men er dine motiver til den hensikten feil, da vil det aldri virke. Det er riktig.

124 Nå, noen mennesker har sagt, “Broder Branham, du er en Jesus Only.” Jeg ønsker å si at det er en feil. Jeg er ikke en Jesus Only.

125 Noen sier, “Broder Branham, er du en treenighetstroende?” Nei, sir. Jeg er ikke en treenighetstroende. Jeg er en kristen. Skjønner? Jeg—jeg—jeg er ikke. . . Ordet treenighetstro nevnes ikke engang i Bibelen, ordet “treenighet.” Og jeg tror ikke det er tre individuelle Guder.

126 Jeg tror det er én Gud i tre tjenester; Fader, Sønn, Hellig Ånd. Det er nøyaktig derfor vi ble gitt i oppdrag å døpe i Faderen, Sønnen, og Hellige Ånds Navn. Jeg tror det er Gud som ydmyker Seg, kommer ned.

127 Nå, Gud, når Han først kom til syne for mennesket, var Han i form av en Ildstøtte. Du tror det, gjør du ikke? Den. . . Hvilken som helst Bibelleser vet at Ildstøtten som var i ødemarken var Logos, at det var Paktens Engel, som var Kristus.

128 Fordi, Han sa. . . Han var. . . Det var ikke. . . Jeg tror det er Johannes 6 der, Han sa, “Før Abraham var,” om denne “JEG ER.” Han var “JEG ER.”

129 Så, det var Gud, hellig; til og med om et menneske rørte ved fjellet, så måtte han dø, ser du. Ja vel. Nå, den samme Gud prøvde å jobbe Seg Selv tilbake inn i Sin skapning som Han hadde skapt. Nå, Han kunne ikke komme nær dem, fordi de var syndfulle, og blodet fra geiter og sauer tok aldri bort synd. Vi vet det. Det bare dekket til synd.

130 Nå, men så, den samme Gud som var Ildstøtten, Han ble kjød, gjennom Sin Sønn, og bodde i et legeme kalt Herren Jesus Kristus. Bibelen sier, “I Ham bor Guddommens fylde legemlig.” Og Jesus sa i. . . Vel, i Første Timoteus 3:16, “Uten motsigelse, stor er gudsfryktens hemmelighet.” Og hvis de kunne kalle den stor, vel, hva ville vi gjøre, skjønner? “Stor er

hemmeligheten om Gud, for Gud var manifestert i kjød, og sett av engler, og mottatt opp i Herligheten,” og så videre. Nå, og Han sa i Johannes 14, til Thomas, “Når du har sett Meg, har du sett Faderen. Og hvorfor sier du, ‘Vis oss Faderen?’” Bibelen sier, at, “Gud er i Kristus, forliker verden med Seg Selv.”

¹³¹ Nå, Gud kan ikke være tre mennesker, tre Guder. Heller ikke kan Jesus være Sin Egen Far, i en. Skjønner? Så, du skjønner, det gjør begge deler radikalt feil.

¹³² Nå, og om du bare vil legge merke til nå, det finnes ikke noe sted. . . Hvis vi har tre Guder, er vi hedninger. Nå, vi vet det.

¹³³ Som den jøden sa til meg en gang, når jeg snakket med ham, sa, “Hvem av dem er din Gud? Hvilken er din Gud; Faderen, Sønnen, eller den Hellige Ånd? Hvem er din?”

Og jeg sa, “Vel, det er ikke tre Guder.”

¹³⁴ Han sa, “Du kan ikke kutte—kutte Gud i tre stykker og gi Ham til en jøde.”

Jeg sa, “Nei, sir.” Jeg sa. . .

¹³⁵ Når John Rhyn hadde blitt helbredet fra blindhet, der i Fort Wayne, vet du; og denne rabbi her oppe ved Mishawa— . . . eller til Fort. . . Benton Harbor. Han sa, “Du kan ikke kutte Gud opp i tre stykker og gi Ham til en jøde.”

¹³⁶ Jeg sa, “Sannelig ikke. Jeg gjør ikke det.” Jeg sa, “Rabbi, ville det være vanskelig for deg å tro profetene?”

Han sa, “Nei.”

¹³⁷ Jeg sa, “I Jesaja 9:6, hvem talte han om, ‘For oss er et Barn født, en Sønn er gitt, blir kalt Råd giver, Mektig Gud, Fredsfyrste?’”

Han sa, “Det var Messias.”

Jeg sa, “Da, rabbi, hvilken relasjon vil Messias ha til Gud?”

Han sa, “Han vil være Gud.”

¹³⁸ “Det var det jeg tenkte.” Skjønner? Nå, du ser, det er nøyaktig rett. Det er hva Han er. Og så sa jeg, “Fortell meg nå hvor Jesus sviktet i å oppfylle nøyaktig hva profeten sa Han ville gjøre.” Og han begynte å gråte og gå rundt. Jeg sa, “Ved Det, har John Rhyn sitt syn.” Skjønner?

Og han sa, “Det være langt borte fra Gud å ha en sønn!”

¹³⁹ Jeg sa, “Den store Jehova overskygget en kvinne, som profeten sa Han ville, og skapte en Blodcelle. Og gjennom den Blodcellen er hvor Kristi legeme kom frem.”

¹⁴⁰ “Se, i det Gamle Testamentet, Rabbi,” Jeg sa, “når en mann gikk for å ofre, tok han et lam. Han visste han hadde brutt Guds bud, så han tok et lam. Han bekjente sine synder, og dette lammet ble drept. Mens. . . hans hender var på lammet; hans bekjennelse at han visste at han burde dø for

sin synd, men lammet tok hans plass. Og blodcellen ble brutt; og han holdt det lille lammet med sin hånd, inntil han kjente dets lille liv ebbe ut, og stivne til. Etterpå sprinklet presten, selvfølgelig, blodet på—på ilden, på dommens messingalter.”

¹⁴¹ Så sa jeg, “Den mannen, deretter, gikk han ut derfra, visste at lammet hadde tatt hans sted, men han gikk ut med det samme begjær han hadde da han kom inn, ser du, fordi det kunne ikke ta bort synd. Skjønner? Men, så, denne saken, ‘Tilbederen som en gang er rensset, har ikke mer bevissthet om synd.’ Der, så ble det gitt et offer hvert år. Men,” jeg sa, “nå er det denne tiden at, ‘tilbederen som en gang er rensset, har ikke mer bevissthet om synd.’ Fordi . . .”

¹⁴² “Hør, Rabbi. I hemoglobinet, det lille livet som begynner i cellen, som det kommer fra hankjønn, inn i hunnen. Og hun produserer egget; men, en høne kan legge et egg, men om det ikke har vært med hannfuglen, vil det aldri klekke.”

¹⁴³ Og jeg sa, “Så kom Gud, den største som fylte all tid og rom, ned og ble til en liten spire i en kvinnes morsliv.” Og så sa jeg, “Når vi er frelst i dag. . . Jesus var verken jøde eller hedning, fordi egget bare produserte kjøttet. Blodet hadde Livet. Så vi—vi er. . . Bibelen sier, ‘Vi er frelst ved Guds blod.’ Ser dere, Han var verken jøde eller hedning; Han var Gud. Derfor, når vi kommer til alteret og legger våre hender, ved tro, på Hans hode, og kjenner plagen og lidelseskampen på Golgata, og bekjenner våre synder, at vi tar feil, og Han døde i vårt sted!”

¹⁴⁴ “Så, du ser,” Jeg sa, “blodet fra det lammet kunne ikke komme tilbake på dette, blodet som. . . Cellen var brutt, og det livet som ble sluppet ut, ved å bryte dette lammets blodcelle, kunne ikke komme tilbake på tilbederen, fordi det var et dyreliv, og det ville ikke gå sammen med menneskelig liv.”

¹⁴⁵ “Men denne gangen, da den Blodcellen ble brutt, var det ikke bare en mann. Det var Guds Liv, som ble frigjort. Og når tilbederen legger sine hender, ved tro, på Guds Sønn, og bekjenner sine synder; ikke livet til en annen mann, men Guds Liv kommer tilbake inn i denne mannen, som er Evig Liv. Ordet Zoe, som er oversatt, ‘Guds Eget Liv.’ Og Han sa Han ville gi oss Zoe, Evig Liv, og nå er vi Guds sønner og døtre. Der har dere det.”

¹⁴⁶ Jeg sa, “Nå hva er det? Det er Gud, ydmyker seg. Han kom, først; ‘intet menneske kunne berøre Ham,’ fordi mennesket hadde syndet. Så kom Han ned i et legeme, ‘for å kunne smake synden. . . å fjerne synden.’ Ser dere, Han, det eneste Gud kunne gjøre, for å være rettferdig, var å gjøre det på den måten.”

¹⁴⁷ For eksempel, hva om jeg hadde domsmyndighet over denne forsamlingen denne morgenen, slik som Gud hadde over menneskeslekten, og jeg sa, “Den første mannen som ser på den stolpen, dør,” og Tommy Hicks ser på den? Nå,

for eksempel, tar jeg Carl-... “Broder Carlson, du må dø for ham.” Det ville ikke være rettfærdig. Jeg kunne si, “Leo, du er min sekretær; du må dø for ham.” Det ville ikke være rettfærdig. “Billy Paul, min sønn, du må dø for ham.” Det er ikke rettfærdig. Den eneste måten jeg kan være rettfærdig på, er å ta hans plass selv.

148 Og det var det Gud gjorde. Han, Gud, er en Ånd. Og Han skapte... Han, Han forandret Sin form. Det burde være tankevekkende, for folk, å tenke på lille Jehova. Han kunne ha kommet, som en fullvoksen mann, men Han kom i en krybbe, over en haug med møkk. Lille Jehova, gråt som en baby. Lille Jehova, lekte som en gutt. Lille Jehova, snekret, som en håndverker. Lille Jehova, i tenåringstiden. Jehova, hang mellom himlene og jorden, med masse klyser av slim og spytt fra soldater på Sitt ansikt. Jehova, døende for Sine barn. Jehova, døende, for å forløse; ikke en annen person, men Gud Selv! Ser dere, Gud, det var Hans tjeneste. Hvorfor? Han prøver å komme tilbake til menneskenes hjerter.

149 Nå, vi kunne ikke berøre Ham, *Der. Her*, følte vi Ham med våre hender. Hva gjorde Han nå, gjennom ofringen av det legemet? Han ble Jehova *i* oss. Vi er deler av Ham. På Pinsefestens dag, delte Ildstøtten Seg opp, og tunges av Ild satte seg på hver enkelt, som viste at Gud delte Seg Selv iblant Sin Menighet.

150 Så, brødre, hvis vi bare kan komme sammen, og bringe Det sammen! Da har vi fylden av Jehova, når vi kommer sammen. Men hvordan kan vi, når *denne* taler i tunges og har dåpen, *denne* her; og så holder *denne* tunges av Ild der borte, og *denne* her? La oss få Det sammen.

151 Da Gud, på Pinsefestens Dag, kom ned, og Bibelen sier, “Tunges av Ild satte seg på hver enkelt av dem.” Og de... “Tunges, som en Ild,” ildtunges. Det var Ildstøtten som skilte Seg og delte Seg, iblant folket, så vi skulle være brødre. “På den dagen vil dere vite at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i Meg, og dere i Meg.” Og, vi, vi er ett. Vi er ett, ikke delt.

152 Nå, Jehova Gud, *Her* oppe, kunne ikke berøre menneskeslekten, på grunn av Hans Egen lov om hellighet; Jehova Gud ble synd for oss, og betalte prisen; så den samme Jehova Gud kunne komme og leve *i* oss. Gud *over* oss; Gud *med* oss; Gud *i* oss. Ikke tre Guder; én Gud! Professorer blir gale, når de prøver å finne Det ut. Det er—det er en åpenbaring. Det må bli åpenbart for deg.

153 Nå, nå, når det kommer til dåpen, nå, mange mennesker... Nå, dere må gjøre det, brødre. Eller, det er slik jeg sa til broder Scism og til broder Ness, at hvis dere... Diskusjonen kom opp. Og hvem som helst, mange av dere lærde her er mer kvalifisert

enn jeg; men jeg har studert emnet mye. Og jeg har lest de Pre-Nicene Fedrene, Nikearådet, og alle historikerne, og så videre.

¹⁵⁴ Det spørsmålet kom opp i Nikearådet. Begge sider ble frø; da den katolske kirken tok den ekstreme treenighetssiden, og den andre gikk til unitarisk, og begge sider gikk ut. Helt riktig, fordi mennesker hadde blandet noe inn i det.

¹⁵⁵ Dere må la Gud gjøre det, ingen vits i at vi prøver å tenke det ut. La oss være brødre. La oss bare fortsette og la Gud gjøre det som Han skal gjøre. Hvis Han er uendelig og vet alle ting, og forutsa enden fra begynnelsen, hvordan kan vi gjøre noe som helst med det? Bare fortsett videre. Det er veien. Hold deg i takt, som jeg sa i går kveld, med vår store Josva.

¹⁵⁶ Hør nå her, hvis det er tre Guder . . . Jeg ønsker bare å vise dere hvor latterlig dette er. Hvis det er tre Guder, da var Jesus Sin Egen Fa- . . . Jesus kunne ikke ha vært Sin Egen Far, som én. Og, hvis det er tre, ble Han ikke født ved en jomfrufødsel. Nå hvor mange . . . [Broder Branham illustrerer, med tre gjenstander—Red.] La meg si at *dette* er Gud Faderen; og *dette* er Gud Sønnen; og *dette* er Gud den Hellige Ånd.

¹⁵⁷ Nå, til dere ulike brødre her, se på dette bare et øyeblikk og se hva jeg prøver å peke på. Jeg ber om at Gud vil la dere se det. Nå, hør her, dere tror begge den samme tingen, men djevelen har bare kommet imellom dere og splittet dere opp angående det. Det er nøyaktig den samme tingen, og jeg vil bevise det for dere, ved Guds hjelp, og med Guds Bibel. Hvis det ikke er Bibelen, så ta ikke imot det. Det er riktig.

¹⁵⁸ Men hør nå. [Broder Branham illustrerer, med tre gjenstander—Red.] *Dette* er (hva?) Gud Faderen; *dette* er Gud Sønnen; *dette* er Gud den Hellige Ånd. Vel, nå, la oss stoppe nå bare et øyeblikk, legger disse tre utover der; Gud Faderen, Sønn, og Hellige Ånd.

¹⁵⁹ Åh, jeg—jeg får ikke tid til å gjøre dette. Jeg . . . [Brødrene sier, “Bare fortsett! Bare fortsett!”—Red.] Men, ser dere, vel, jeg vil skynde meg så fort jeg bare kan. Tilgi meg, mine brødre, men jeg—jeg—jeg fikk aldri snakket med dere, og jeg—jeg ønsker å gjøre dette.

¹⁶⁰ Og så, hør; Gud Faderen, Sønnen, den Hellige Ånd. Nå, Hvem var Faren til Jesus Kristus? Gud var Faren til Jesus Kristus. Det tror vi alle. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ja vel.

¹⁶¹ Nå, når vi tar Matteus 28:19, når Jesus sier, “Gå derfor ut, lær alle nasjoner, døb dem i Faderens, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn.” Ti dager etter, sa Peter, “Omvend dere, og bli døpt i Herren Jesu Kristi Navn.” Der er det en rak motsigelse et eller annet sted. Nå, la oss ikke . . . det er en . . .

162 Alle har vitnet, og slikt. Her er det. Her er min tro, og jeg legger det bare ut for dere, brødre. Jeg sier ikke dette ute på talerstolene; det er opp til dere. Men jeg ønsker å vise dere hva jeg ser på begge sider, så den Hellige Ånd kan åpenbare det for dere, ser dere.

163 Nå, Matteus 28:19, og hvis—hvis Matteus 28:19 motsier Apostlenes gjerninger 2:38, da er det en motsigelse i Bibelen, og Den er ikke verdt papiret Den er skrevet på.

164 Nå hvis dere legger merke til i Matteus det 16. kapitlet, Jesus gav åpenbaringen til Peter, og gav ham nøklene.

165 Nå, husk, Bibelen er ikke åpenbart ved teologi fra et eller annet menneskelagd program. Den er ikke det. Det er en åpenbaring.

166 Det var en åpenbaring, til å begynne med. Hvorfor ofret Abel et mer velbehagelig offer til Gud enn Kain? “Det var åpenbart for ham,” at det ikke var ferskener, og epler, og appelsiner, og epler. Hvis epler vil få kvinner til å innse at de er nakne, bør vi dele ut epler igjen, brødre. Synes dere ikke det? Nå, det, det høres vanhellig ut, men jeg mener ikke å si det. Men, det var ikke epler. Nei, sir. Nå, og hvis det er slik, så, “var Det åpenbart for Abel,” at han var sin fars blod. Så han ofret blod, fordi det var en åpenbaring. Det hele er bygd på det.

167 Hør nå her, her er en gammel uvitende fiskermann, ikke engang nok utdanning. . . Bibelen sier han var uvitende og ulærd. Men han stod der, og Jesus spurte spørsmålet, “Hvem sier dere at Jeg Menneskesønnen er?”

168 En sa, “Vel, Du er—Du er Mos- . . .” Eller, “De—de sier, ‘Du er Moses.’”

“Hvem sier de, sier de at Jeg er?”

En sa, “Vel, Du er Jeremia eller profetene, og *dette, det*, eller det *andre*.”

169 Han sa, “Det var ikke spørsmålet. Jeg spurte *dere*. Hvem sier dere at Jeg er?”

170 Og Peter stod frem, og sa, “Du er Guds Sønn.”

171 Og Han sa, “Salig er du, Simon, Jonas’ sønn.” Følg med nå. “Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg, men Min Far som er i Himmelen.” Skjønner?

172 Følg nå med, nå, den katolske kirken sier at Han bygde Menigheten på Peter. Det er feil.

173 Den protestantiske kirken sier, “Han bygde den på Seg Selv.” Men se nå og finn ut, se om det er slik.

174 Han bygde den på den åndelige åpenbaringen om Hvem Han var, ser dere, fordi Han sa, “Salig er du, Simon, Jonas’ sønn. Kjøtt og blod har ikke åpenbart dette for deg. Jeg sier du er Simon; på denne klippe” (hvilken klippe? åpenbaringen)

“vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over Den.” [Broder Branham banker på talerstolen tre ganger—Red.]

¹⁷⁵ Så, da Peter var tilstede da Matteus 28 ble sitert, og snudde om og, ti dager senere, med den åpenbaringen, og døpte i “Herren Jesu Kristi” Navn. Hvorfor gjorde han det? Med åpenbaringen fra Gud; og hadde nøklene til Riket, broder.

¹⁷⁶ Nå kan det hende jeg sårer dere et øyeblikk, den ene siden av dere, men stopp bare et øyeblikk. Det finnes ikke ett sted i Bibelen der noen personer noen gang ble døpt i “Faderens, Sønnens, og Hellige Ånds” Navn. Det er ikke ett sted i Skriften. Og hvis det er det, så finn det frem. Og hvis du kan finne et sted i kirkehistorien, før dannelsen av den katolske kirke, så vil jeg at du skal finne det frem. Det finnes ikke ett sted, nå, og det er sant.

Men vent nå et øyeblikk, dere Oneness, bare et sekund.

¹⁷⁷ Nå, det er ikke ett sted hvor. . .Hvis noe menneske kan vise meg en tekst fra Skriften hvor den seremonien ble brukt i Bibelen, med “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” er du forpliktet til å komme og fortelle meg hvor noen ble døpt på den måten.

¹⁷⁸ Og noen av dem sier, “Vel, jeg vil ta det Jesus sa, ikke det Peter sa.” Hvis de var i motsetning, til hverandre, hva skal vi gjøre? Hvis ikke alt er Gud, hvilken del av Bibelen er riktig?

¹⁷⁹ Alt sammen må stemme overens og komme sammen, og bare åpenbaringen av Gud. Våre skoler vil aldri lære det. Det er en åpenbaring, du må se Det.

¹⁸⁰ Så, hvis disse to mennene var i motsetning, til hverandre, hva slags Bibel er det da vi leser? Hvordan vet jeg om Johannes 14 er riktig, eller ikke? Hvordan vet jeg om Johannes 3 er riktig, eller ikke? Hvordan, hvordan, hvordan kan jeg vite? Ser dere?

¹⁸¹ Men den eneste måten jeg kan ha tro på Gud, er å vite at Bibelen er rett, og tro at Den er riktig, og stå rett med Det. Selv om jeg ikke forstår Det, griper jeg Det, uansett.

¹⁸² Men når disse motsigelsene kommer opp, da går jeg fremfor Gud, for å finne det ut. Og den samme Engelen som møter meg i møtet, og på kvelden, er Den Ene og samme som lærte meg Dette. Skjønner? Nå se om dette er, hvordan dette er nå.

¹⁸³ Nå, Matteus 28:19, la oss bare se et øyeblikk nå. Og nå skal jeg ta Apostlenes Gjerninger 2:38 rett her, hvor Peter sier, “Herren Jesus Kristus.” Og Matteus sier, “Fader, Sønn, Hellig Ånd.”

¹⁸⁴ Lytt nå. Han sa, “Døp dem. . .” Ikke “i Faderens navn, i Sønnens navn, i den Hellige Ånds navn.” Han sa aldri det. Det er ikke noe “navn. . . i navn. . . i navn.”

¹⁸⁵ Han sa aldri, “Døp dem i *navnene* til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd,” for det er ikke engang fornuftig.

186 Han sa, “Døp dem i Navnet (N-a-v-n-e-t) til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd.” Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] “. . . til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd,” bindeordet, “og, og, og.”

187 Ikke “navnene.” Ikke “i Faderens navn, Sønnens navn, den Hellige Ånds navn.” Ikke, “i *navnene* til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd.” Men, “i Navnet,” N-a-v-n-e-t, entall, “til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd.” Nå, hvilket av dem er det rette navnet å døpe i? Det er ett Navn. Hvilket er det? Er “Fader” det rette navnet, eller er “Sønn” det rette navnet, eller er “Hellig Ånd” det rette navnet?

188 Det er et “Navn,” et eller annet sted. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Vel, nå ønsker jeg å spørre dere om noe, da. Hvis “Navnet,” da, hvis Jesus sa, “døp dem i Navnet til Faderen, Sønnen, og Ånden. . .” Hvor mange tror at Jesus sa det? [“Amen.”] Det er Skriften. Det er Matteus 28:19, “I Navnet til Faderen, Sønnen. . .”

189 [Broder Branham ser en forstyrrelse—Red.] Er noe som vi. . . Nei, det er, jeg tenkte. . . Ja vel, sir. [En broder sier, “Unnskyld meg, broder Branham?”] Ja. [“Jeg ønsker å snu dette lydbåndet, og jeg ønsker ikke å gå glipp av det.”] Ja vel. [Tomt spor på lydbåndet.] . . . ? . . .

190 Nå, “i Navnet til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd.” Lytt nå, brødre. Det finnes ikke noe slikt som navnet til “Faderen,” fordi *Far* er ikke et navn. Det er en tittel. Det finnes ikke noe slikt som navnet til “Sønnen,” fordi *Sønn* er en tittel. Det finnes ikke noe slikt som navnet til “Hellige Ånd.” Det er hva Han er.

191 Jeg sa det på en forkynnerfrokost en morgen, og en kvinne. . . Ute av orden, så klart, hvem som helst som ville forstyrre, noe slikt. Hun sa, “Vent bare et øyeblikk! Unnskyld meg!” Sa, “Hellig Ånd er et navn.”

192 Jeg sa, “Det er hva Den er. Jeg er et menneske, men navnet mitt er ikke ‘Menneske.’”

193 Det er den Hellige Ånd. Det er ikke et navn. Det er hva Den er. Det er et substantiv, så klart, men det er ikke et. . . Det er et—det er et. . . Det er ikke et navn.

194 Nå, hvis Han sa, “Døp dem i Navnet til Faderen, og til Sønnen, og til den Hellige Ånd,” og hverken Fader, Sønn, eller Hellig Ånd er et navn, hva er da Navnet? Vi ønsker å finne det ut.

195 Nå, vi kan sammenfatte det hele her, hvis dere bare vil følge med og—og—og anse litt tid nå, eller avse litt tid, mente jeg å si. Legg nå merke til Matteus 28:19. Nå, jeg sier ikke at. . .

196 Kanskje dere, kanskje dere har gjort det, noen av dere søstre eller brødre. Dere har kanskje plukket opp en bok, en dag, og sett bak i den, og sagt, “Johannes og Maria levde

lykkelig alle sine dager.” Vel, hvem er Johannes og Maria? Hva er, hvem er Johannes og Maria som levde lykkelig alle sine dager? Det finnes bare én måte du noen gang vil få greie på hvem Johannes og Maria er; det, hvis det er en gåte for deg, gå tilbake og les boken. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Gå tilbake til begynnelsen å les gjennom den, og den forteller deg hvem Johannes og Maria er.

¹⁹⁷ Vel, hvis Jesus sa, Jesus Kristus Guds Sønn, som sa, “Gå dere derfor, lær alle nasjoner, döp dem i Faderens, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn,” og verken *Fader*, *Sønn*, eller *Hellig Ånd* er et navn. Så, hvis det er en gåte, bør vi gå tilbake til begynnelsen av Boken.

¹⁹⁸ La oss nå gå tilbake til det 1. kapittelet av Matteus, og vi vil starte der, hvor slektshistorien gis, til det kommer ned til det 18. verset.

¹⁹⁹ Se nå her, se nå her bare et øyeblikk. [Broder Branham illustrerer, med tre objekter—Red.] *Dette* er Fader, på min høyre side; *dette* i midten er Sønn; og *dette* er den Hellige Ånd. Nå, *dette* er Faren til Jesus Kristus. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”] Gud er Faren til Jesus Kristus. Vi tror alle det? [“Amen.”] Ja vel.

²⁰⁰ Nå Matteus 1:18 sier:

Jesu Kristi fødsel skjedde på denne måten: Etter . . . hans mor Maria var forlovet med Josef, før hun . . . de var kommet sammen, viste det seg at hun var med barn ved den . . .

²⁰¹ [Forsamlingen sier, “Hellige Ånd.”—Red.] Jeg trodde Gud var Hans Far.

Og hun skal føde en sønn, . . . de skal gi ham navnet

JESUS: . . .

Og Josef hennes mann, som var en rettferdig mann, . . . ville ikke føre offentlig skam over henne, men ønsket å skille seg fra henne i stillhet.

På denne måten, mens han grunnet på dette, se, da viste en Herrens engel seg for ham i en dröm, og sa, Josef, du Davids sønn, vær ikke redd for å ta Maria din hustru hjem til deg: for det som er unnfanget i henne er av den . . .

²⁰² [Forsamlingen sier, “Hellige Ånd.”—Red.] Jeg trodde Gud var Hans Far. Nå, har Han to fedre, brødre? [“Nei.”] Han kan ikke ha det. Hvis Han hadde det, var Han et uekte barn, og hva slags religion har vi der? Du må innrømme at Gud Faderen og den Hellige Ånd er den ene og samme Ånd. Ja visst, Det er det. Ja visst, Det er den ene og samme Ånd. Nå, har vi gått gjennom, og ser det.

Og hun skal føde en sønn, og de skal gi ham navnet

JESUS: for han skal frelse sitt folk fra sin synd.

. . . alt dette skjedde, for at det skulle bli oppfylt . . .

203 Jeg siterer Skriften. Dere forkynnere vet, mens jeg fortsetter.

. . . for at det skulle bli oppfylt . . . talte profeten, ved Herren, som sier,

. . . en jomfru skal bli med barn, og . . . føde et barn, og de skal gi ham navnet Immanuel, som har betydningen, . . .

204 [Broder Branham tar en pause. Forsamlingen sier, "Gud med oss."—Red.] "Gud med oss!" Er det riktig? ["Amen."]

205 Så hva er Navnet til Faderen, Sønnen, og den Hellige Ånd? [En broder sier, "Jesus Kristus."—Red.] Vel, ja visst. Det er grunnen til at Peter døpte dem i "Jesu Kristi" Navn.

206 Men, jeg bryr meg ikke, om du er døpt i navnet til Sarons Rose, Dalens Lilje, Morgenstjernen, det er titler, også. Hvis ditt hjerte er rett overfor Gud, Han kjenner ditt hjerte.

207 Men nå, nå, jeg uttrykte det. Nå, nå jeg sa . . . Nå broder Scism sa, "Nå!" Så klart, uten tvil, så det ut som Oneness, så han var helt med på det.

208 Nå jeg sa, "Nå her ønsker jeg å si noe til dere nå." Skjønner? Jeg sa, "Nå ønsker jeg å bevise for dere at disse, begge mennene, sa det samme."

209 Nå, Matteus sier, "I Faderens Navn." Er det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja vel. Og Peter sier, "I Herrens Navn." Matteus 28:19 sier, "I Faderens Navn," og Apostlenes Gjerninger 2:38 sier, "I Herrens Navn." David sier, "Herren sa til min Herre." Hvem var Det? Fader og Herre er det samme Navnet. David sier, "Herren sa til min Herre, 'Sett Deg ved Min høyre hånd.'" Ser dere, "I Faderens Navn; i Herrens Navn."

210 Og Matteus sier, "I Sønnens Navn," og Peter sier, "I Jesu Navn." Hvem er Sønnen? Jesus.

211 "I den Hellige Ånds Navn," her i Matteus; og Peter sier, "I Kristi Navn," Logos.

212 *Fader, Sønn, Hellige Ånd*, "Herren Jesus Kristus." Ja, det er så fullkomment som det kan få blitt. Skjønner?

213 Broder Scism sa til meg. Broder Scism, Oneness-broderen, han sa, "Broder Branham, det er riktig, men," sa han, "det er *dette*."

214 Jeg sa, "Da, er dette *det*." Det er riktig. Skjønner? Jeg sa, "Hvis det er *dette*, så er dette *det*. Så hva er det dere bråker om?"

215 Jeg sa, “La meg foreslå for dere, brødre. Hvis jeg noen gang døper en person, her er hva . . .”

216 Jeg sa, “Nå, her er Dr. Ness.” Og noen sa, for en stund siden, dere brødre, at dere kjente Dr. Ness.

217 Vel, jeg vil si, her, broder Hicks her, han har en . . .Jeg mener du har en Doktorgrad. Er det riktig? Ja vel.

218 Nå jeg sa, “Hvis Dr. Ness, sitter her . . .” Nå jeg sa, “Hvis jeg ønsket . . .” Nå, når jeg tar en person til vannet, for å døpe dem, så oppfatter jeg det akkurat slik han gjorde, jeg sa, “Det var titler som fulgte med Hans Navn.”

219 Jeg sa, “Nå, Assembly-brødrene bruker titler, og Oneness-brødrene bruker Navn.” Jeg sa, “Nå skal jeg bevise for dere, at dere begge tar feil, og jeg har rett.” Du vet hvordan du må . . .Når du har menn under press på den måten, må du ha litt humoristisk sans en gang iblant, for å liksom løsne opp litt. Så jeg sa, “Jeg skal bevise for dere at dere begge tar feil, og jeg har rett.”

220 Jeg sa, “Nå hva om jeg ønsket å hilse broder Ness, jeg ville si . . .”

221 Eller, eller broder Hicks her, ser dere. Jeg kunne si, “Hicks!” Nå, ville det høres fint ut? Nei. Vel, hva om jeg ville si, “Doktor! Hei, Doc! Hva med det?” Nå, det høres uærbødig ut, gjør det ikke?

222 “Når,” sa jeg, “det er slik dere Assemblies gjør, ser dere. Når dere Assembly-brødre sier, ‘I Faderens, og Sønnens, og den Hellige Ånds navn,’ så sier dere bare, ‘i navnet til pastoren, doktoren.’”

223 Og jeg sa, “Så, dere Oneness-brødre, når dere døper, sier dere, ‘Jesus!’” De bruker ikke . . .

224 De, Jesus Only, bruker bare navnet “Jesus.” Det er jo mange Jesus’er. Men, Det er Herren Jesus Kristus, ser dere. Det er mange . . .Døp i navnet “Jesus,” jeg er så visst ikke for det; det finnes intet Skriftsted. Få tak i den originale, og se om det ikke er “Herren Jesus Kristus.” Så visst, Han er Herren Jesus Kristus. Det er mange Jesus’er, ja visst. Og *Kristus* er den “Salvede.”

225 Jeg sa, “Nå, hvis jeg skulle si det samme til broder Ness. Jeg ville si, ville det høres riktig ut for meg å si, ‘Hei, Ness!’?” Jeg sa, “Det er slik dere Oneness ville sagt det. Skjønner? Ville ikke det være en uærbødig manglende respekt for den mannen som har studert, og han har en Doktorgrad? Hvis han har studert hardt for det, burde han bli titulert med det.”

226 Og jeg sa, “Så hvis jeg sa, ‘Hei, Doc!’” Jeg sa, “Ville ikke det høres platt ut, for en forkynner å tiltale en annen?” Eller, jeg sa, “Det er akkurat slik dere gjør det, ved bare å bruke tittelen.”

227 Men jeg sa, “Når jeg tar en mann til vannet; går jeg bort der og spør ham, og snakker, og får hans navn og hvem han er, og hans tro.”

228 “Så ber jeg, og sier, ‘Nå, Far, slik Du har utsendt oss til å “gå ut i hele verden og gjøre alle folkeslag til disipler, . . .”’” Dere brødre vet at det er det originale, ser dere. ““ . . . gjør alle folkeslag til disipler, og døver dem til Faderens, og Sønnens, og den Hellige Ånds Navn; og lærer dem å holde alt det Du har . . . alt som Du har lært oss.”’”

229 “Så deretter sa jeg, ‘På din bekjennelse av troen; på din bekjennelse av dine synder, og din tro på Guds Sønn, døver jeg deg, min elskede broder, i Herren Jesu Kristi Navn.’”

230 Jeg sa, “Det er slik jeg døver. Jeg både anerkjenner Hans titler, hva Han var, både Far, Sønn, og Hellig Ånd. Og grunnen til at Jesus sa det, var . . .”

231 Hør nå her. Hvis—hvis det ikke er slik, har du en motsigelse i Skriften; du har en motsigelse. Og hva skal du gjøre når . . . Hva om denne buddhist-broderen ville reist seg opp og si det, “Hva med *dette*?” Hva ville de sagt når de fortalte meg . . .

232 Over der, da denne indiske broderen utfordret Morris Reedhead, og sa til ham, sa, “Hva med Markus 16?” Han måtte trekke seg på den.

233 Du trenger ikke trekke deg på noen ting. Det er Guds Ord. Stå med Det. Bare be. Få tak i åpenbaringen. Den sier alt samme tingen.

234 Se, begge sier de det, nå; ikke titler; ikke platt. Jeg sa, “Nå . . .”

235 Jeg anerkjente Ham. Han var Faderen; ikke en annen Gud. Han var Sønnen; ikke en annen Gud. Den samme Gud! Du . . . Det er tre tjenester. Gud i Farsskap-husholdningen, om dere vil ha et navn på det, av Farsskapet; Sønnskapet; og det er den samme Gud i oss nå, “Jeg vil være med dere.” “Jeg,” den personlige pronomen, “Jeg vil være med dere.” Så, dere ser, det er tre tjenester, ikke tre Guder.

Nå, broder, hvis disiplene aldri brukte det, og videre ned . . .

236 Jeg sier ikke noe imot det. Det er helt i orden. Jeg sier dere, at hvis en mann kom ut hit, var døpt i navnet til “Sarons Rose, Dalens Lilje, og Morgenstjernen,” og trodde Jesus Kristus som sin Frelser; ville jeg sagt, “Gud velsigne deg, broder! Kom igjen, la oss dra!” Skjønner? Det er riktig. For, hvis ditt hjerte ikke er rett, har du ikke rett, allikevel. Helt riktig. Og ditt—ditt hjerte må være rett.

237 Og jeg sa, “Hør nå her. Nå, hvis jeg skulle hilse på broder Ness her, ville jeg sagt ‘Pastor Dr. Ness.’ Det er helt riktig. Han

er en forkynner. Han burde bli aktet som en pastor. Han har studert, og mye studier. Han har en Doktorgrad, så han burde kalles 'doktor.' Det er hans tittel, ser dere. Og hans navn er 'Ness,' likevel. Nå, jeg ville ikke ha sagt, 'Hei, Ness! Hei, Doc!' Nei, det ville ikke ha vært riktig. Jeg ville sagt, 'Pastoren Dr. Ness.'"

238 "Ser dere, det er hva jeg kaller, skjønner, hva Han er; både Far, Sønn, og Hellig Ånd, 'Herren Jesus Kristus.'" Skjønner?

239 Og jeg sa, "Hvis jeg noen gang døper en ute i en av menighetene deres, er det slik jeg vil døpe dem." Jeg sa, "Ville du ha tatt imot ham, broder Ness?"

240 Han sa, "Ja visst. Han er blitt døpt i Faderen, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn."

Jeg sa, "Ville du tatt imot ham, broder Scism?" Han sa, "Ja visst, han har blitt døpt i Jesu Navn."

241 Jeg sa, "Så hva er da i veien med dere, brødre? Hvorfor tar dere ikke imot det, og bryter ned disse veggene hvor disse stakkars menneskene er. Oneness ønsker å, virkelig, forsamlingene, de ønsker å tilbe med Assemblies. Og Assemblies, forsamlingen, ønsker å tilbe med Oneness. Og brødrene er på den måten. De er på den måten. Men så lenge djevelen kan få dem til å slåss . . ."

242 Ser dere nå hva jeg mener, brødre? Jeg sikter mot den ene tingen, Jesus Kristus, og foreningen av Jesu Kristi Legeme. Det er det hensikten min er. [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

243 Nå, jeg sier ikke noe slikt, "Hei, du er ikke døpt i Jesu Navn; du går til helvete." Nå, det er tull.

244 Jeg vil fortelle dere hva som skjedde her om dagen. Jeg var nede i Texas. Før jeg avslutter . . . Og brødrene her er vitner til dette. Oneness-menigheten, sytti-to menigheter, sponset møtet mitt. Og jeg fikk plassert broder Petty, en bror fra Assembly of God, opp på plattformen den kvelden. Nå, dere vet at det er sant. Han er en kjær broder, broder Petty, hvis noen av dere kjenner ham, fra Beaumont, Texas. Han er en av de fineste mennene jeg noen gang har møtt. Hans kone er en omvendt katolikk, en virkelig hellig kvinne. Han er en ekte Guds mann.

245 Si meg hvem som er en bedre mann enn Roy Wead, i Assemblies of God. Nevn hvem som helst av disse mennene, se her, alle disse brødrene som jeg kjenner rundt her. Broder fra Filadelfia-menigheten her, og mennene fra Assemblies of God, og hvem er finere mennesker? Si meg hvor. Si meg hvem som er en finere mann enn Jack Moore? Si meg det. Han er hva de kaller en . . . De tilhører dem. Han er ikke radikal. Du finner radikale på begge sider; og det er der folk peker, og det er der djevelen peker.

²⁴⁶ Men de er alle Guds menn. Gud har gitt dem den Hellige Ånd. Hvis det ikke var for Guds nåde, ville vi alle vært fortaapt, med bråket vårt og slikt. Det er helt riktig. Men Guds nåde binder oss sammen. Ikke rart vi kan synge, "Velsignet er de bånd som binder våre hjerter sammen i kristen kjærlighet." Det er hva vi trenger, da.

²⁴⁷ Og så vet dere hva? Hovedoppsynsmannen over menigheten, ringte meg, og han sa, "Visste du hva du gjorde i går kveld?" Min andre kveld der.

Jeg sa, "Hva?" Jeg sa, "Hadde et underfullt møte."

Sa, "Du hadde en mann på talerstolen som var en synder."

Jeg sa, "Jeg visste ikke det." Hvor var . . .

Sa, "Den herr Petty."

²⁴⁸ "Åh," sa jeg, "en synder? Hva?" Jeg sa, "Han er en predikant fra Assembly of God, broder."

²⁴⁹ Han sa, "Ja, men han er likevel en synder, fordi han ikke er blitt døpt riktig."

²⁵⁰ Og jeg sa, "Broder, vær vennlig å fortell meg hvorfor." Jeg sa, "Han har den Hellige Ånd."

²⁵¹ Han sa, "Broder Branham, hva sa Peter? 'Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse.' Derfor kan ikke syndene dine bli tilgitt før du er døpt i Jesu Navn."

Jeg sa, "Er det formularen, min broder?"

Han sa, "Det er formularen."

²⁵² Jeg sa, "Da stikker Gud kjepper i Sine Egne hjul, i Apostlenes Gjerninger 10:49, for, 'Mens Peter ennå talte disse ord, falt den Hellige Ånd på dem som hørte Ordet,' ser dere, og de hadde aldri blitt døpt, i det hele tatt. Så, Gud gav den Hellige Ånd til mennesker som ikke engang var omvendt?" Jeg sa, "Hvor i all verden står du nå?"

²⁵³ Han sa, "Vet du hva vi kommer til å gjøre?" Sa, "Vi tegner en liten ring, og tegner deg rett ut av sirkelen."

²⁵⁴ "Da," sa jeg, "kommer jeg til å tegne en til, og tegne dere rett tilbake inn igjen." Jeg sa, "Dere kan ikke tegne meg ut, for jeg elsker dere. Ser dere, dere kan bare ikke gjøre det." Jeg sa, "Det er for mange av dine—dine brødre der ute som elsker meg og tror på meg." Jeg sa, "Dere, jeg vil—jeg vil . . . De vil komme, allikevel." Jeg sa, "De vil komme. Og dere kan ikke tegne meg ut. Hvis dere tegner meg ut, vil jeg tegne dere rett inn igjen." Jeg sa, "Når dere lager en sirkel; vil Gud, ved Sin nåde, la meg tegne en til og trekke dere rett tilbake igjen." Det er riktig, tegn dem rett tilbake igjen.

²⁵⁵ Og, broder, åh, i Kristi Navn må jeg få si dette. Jeg—jeg har . . . jeg vet jeg tar opp tid her; og det er omtrent nesten tid for å avslutte, antar jeg, men la meg si dette, se.

²⁵⁶ Og jeg sa til mannen, jeg sa, “Jeg vil gå med dere så lenge dere forkynner Skriften, og har kjærlighet, og tror at—at... og forkynner og sier dere doper mennesker... ikke i ‘Jesu’ navn, bare Jesus. Nei, sir. Jeg—jeg ville så visst ikke gå for det, for jeg kjenner til flere Jesus’er; kjenner dem i Afrika og ulike steder, folk som heter Jesus. Men hvis dere vil bruke betegnelsen vår ‘Herre Jesus Kristus,’ vil jeg gå med dere på det. Det er helt i orden. Jeg vil holde meg til dere. Jeg synes dere burde sette ‘Fader, Sønn, og Hellige Ånd’ først, ser du, for å få det riktig.” Jeg sa, “Jeg synes dere burde det.”

Men han sa, “Åh, nei, nei! Det, det er tilbake til treenighet.”

Jeg sa, “Det er ikke en treenighet. Det er én Gud i tre tjenester.”

²⁵⁷ Det er ikke en treenighet, tre Guder. Vi har ikke noen tre Guder. Så visst ikke. Det finnes ikke noe slikt. Ble ikke lært i Bibelen. Og det er bare én Gud. “Hør, O Israel, Jeg er Herren din Gud.” Én Gud! Det første bud, “Du skal ikke ha andre guder enn Meg.” Så visst, Han er én Gud, ikke tre.

²⁵⁸ Det er en katolsk versjon av det; og det ble ført videre fra katolikkene til lutheranerne, og videre ned, og så videre, og det er en utbredt tro blant mennesker i dag at vi har tre Guder.

²⁵⁹ Og det er der du aldri... Dette Evangeliet vil aldri gå til jødene... Som, jeg profeterte her forleden morgen til en jødisk misjonær der. Du kan aldri ta en treenig Gud til en jøde. Du kan aldri gjøre det. Hvilket, han ikke er; han har mer fornuft enn det. Ser dere, han vet mer om Bibelen enn det. Men Han er aldri en treenig Gud, for en—for en jøde. Hvis du lar ham få vite at Det er den samme Jehova, vil han ta imot det akkurat nå. Ja visst! Der er det, ser dere.

²⁶⁰ Og jeg tror alt dette. Som Josef sa, “Brødre, vær ikke sinte på dere selv, for Gud har gjort dette,” ser dere. For—for den tingen som er... Så det kunne vente til denne tiden, det er alt, fordi vår Hedninge-tidsalder er snart over. Nå, jeg tror det med hele vårt hjerte. Så ser dere, mine brødre? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg prøver å slå fast noe, så, denne gruppen av mennesker, av menn som har dåpen i den Hellige Ånd.

²⁶¹ Aimee McPherson’s gruppe, hva gjorde hun? Hun var først en Oneness, tror jeg; kom så ut og ble Assemblies; trakk seg så ut og organiserte seg annerledes; det er ikke lenge siden, plassert i en liten gruppe, et lite eksempel.

²⁶² Jeg satt i O. L. Jagers møte. Nå, vi kjenner alle O. L. Jagers. Hans—hans far hjalp til å grunnlegge Hovedstyret i Assemblies of God. Nå, O. L. er en stor mann. Han er en stor predikant. Jeg fortalte ham, for ikke lenge siden, jeg sa,

“Broder Jagers, hvis jeg kunne tale slik som deg, ville jeg aldri engang hatt et helbredelsesmøte.” Men så fikk han alt dette med blod og vin, de greiene, da han begynte der borte.

²⁶³ Unnskyld meg, hvis jeg sårer deres følelser, brødre, på det. Jeg—jeg. . . Det er helt i orden. Gud kan få blod til å komme, vin til å komme, eller olje til å komme, hva enn Han ønsker, men det tilgir ikke synder. Nei, sir. Nei, sir. Nei, ikke i det hele tatt. “Jesu Kristi Blod skal aldri miste Sin kraft, før hele den forløste Guds Menighet er frelst, for aldri å synde mer.”

²⁶⁴ Jeg sa, “Broder Jagers?” Jeg fikk tak i ham; da jeg ropte på ham. Det var der sammen med de Kristne Forretningsmenn. Og jeg sa, jeg sa, “Broder O. L.?”

²⁶⁵ Han sa, “Hvor i all verden holder du til?” Jeg var i et lite gammelt billig motell der ute. Og han sa, “Mener du å fortelle meg at de satte deg der ute?”

²⁶⁶ Jeg sa, “Det var mitt ønske. Da jeg kom til dere,” Jeg sa, “hva gjorde dere? Dere fikk meg over der i Statler Hotel, og jeg ble bare tilsidesatt. De satte meg ned ved bordet; jeg visste ikke hva slags kniv jeg skulle bruke, eller noe annet. Og jeg. . . Gikk ned gjennom der, uten jakke på, og de ville kaste meg ut.” Og jeg sa, “Jeg—jeg vet ikke hvordan oppføre meg.”

Sa, “Jeg vil ta deg dit, hvis de ikke har råd til å gjøre det.”

²⁶⁷ Jeg sa, “Nei, sir.” Jeg sa, “Det jeg ønsker å gjøre er å ta en biff med deg, hvis du vil betale for den.”

Og han sa, “Ja vel.”

²⁶⁸ Så dro vi ut til et sted, og vi satte oss ned. Og jeg sa, “Broder Jagers, jeg beundrer sannelig ditt. . .”

²⁶⁹ Og han er en meget kjær venn av meg, en dyrebar broder. Og jeg—jeg hadde den lille brosjyren hans, og han. . . der han hadde den kvinnen som nettopp hadde kommet hit fra utlandet, som hadde det blodet i hendene sine, og slikt. Så jeg hadde det her inne. Jeg ønsket bare at han skulle fornekte det en gang, og så hadde jeg det rett i hans—i hans avis, vet du.

²⁷⁰ Jeg sa, “Jeg har lagt merke til hvordan du står på, holder på, skal sette i gang en stor vekkelse.” For, det var Forretningsmennene som hadde meg der borte, naturligvis.

²⁷¹ Ser ut som folk burde forstå. Hvis den Hellige Ånd kan åpenbares på plattformen, kan Han ikke også fortelle meg hva som skjer andre steder, brødre? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

²⁷² Jeg kan fortelle dere, ord for ord, og bevise det ved broder Carlson, og denne broderen *her*. Jeg satt på møtet, i går, og fortalte disse brødrene hva som ville være her denne morgenen. [En broder sier, “Ja, sir.”—Red.] Det er riktig. Nøyaktig. [“Amen.”] Skjønner? Fordi, den Hellige Ånd vekte meg opp, og sa, “Stå ved vinduet.” Der så jeg, ved vinduet, at Han viste

meg helt nøyaktig *dette*. Jeg sa, “Nå, brødre . . .” [En broder sier, “Det er riktig.”] Jeg viste dere dette, helt nøyaktig. Der! Skjønner?

Ja, de burde forstå det.

²⁷³ Her for ikke lenge siden, stod en mann frem, her i Chautauqua, og sa, “Broder Branham er en profet.” Jeg gjør ikke krav på å være noen profet. Skjønner? Men han sa, “Broder Branham er en profet når han er under Åndens skjelning, men,” sa, “åh, hans Lære er giftig. Vær forsiktig med Den.” Jeg tenkte, at en utdannet mann, kunne si noe slikt?

²⁷⁴ Hva betyr *en profet*? “En Guddommelig tolker av Ordet.” “Herrens Ord kom til profeten,” ser dere. Men, bare det, det hører ingen steder hjemme.

²⁷⁵ Men, uansett, broder Jagers. Og jeg sa, han sa, åh . . . Jeg sa, “Jeg hørte om denne kvinnen som hadde det blodet i hendene.”

²⁷⁶ “Åh,” sa han, “broder Branham, det er det mest fenomenale du noen gang har sett!”

²⁷⁷ Jeg sa, “Broder Jagers, jeg elsker deg. Først, vil jeg at du skal legge min hånd i din. La oss si vi er brødre.”

Han sa, “Ja visst. Hva er i veien?”

²⁷⁸ Jeg sa, “Du er en av de mest kraftfulle predikantene jeg kjenner. For et—for et instrument for Gud du er!”

²⁷⁹ Han sa, “Takk, broder Branham. Du er virkelig ydmyk.”

²⁸⁰ Jeg sa, “Jeg sier ikke det for å være ydmyk. Jeg sier det fordi jeg tror det. Du er Guds tjener.” Men jeg sa, “Broder Jagers, uten at du . . . Du—du går for mye på utsiden; du har ikke en motvekt for det du snakker om. Du er på villspor . . .”

²⁸¹ Og her er det som er i veien med mange av dere i Assemblies of God, og andre menn, på disse helbredelsesmøtene. Jeg klandrer dere ikke. Det er så mye såkalt . . . Og Tommy, her, er en god broder, og vi vet hvor stødig han står. Men det er så mye i landet i dag under navnet Guddommelig helbredelse, ikke rart dere ikke vil sponse et møte i byen. De kommer og får folket til å blø, og går ut. Og hva har de? Gir ikke folket det grann mer enn dere gjør fra plattformen, fra deres egne talerstoler. Og dere har rett, brødre. Jeg sier dere, at dere har rett. Men det er akkurat som . . .

²⁸² Jeg leste historien om Martin Luther. Den sa, “Det var ikke et mysterium at Martin Luther kunne protestere mot den katolske kirken, og komme unna med det.” Dere har lest historien hans. “Men at Martin Luther kunne holde hodet sitt over all fanatismen som fulgte hans vekkelse, det var mysteriet.”

²⁸³ Og når det fenomenale blir gjort, følger de uomskårne, akkurat slik det var i Egypt. Og det har alltid forårsaket

problemer ute i landet. Vi vet det, når vi kommer dit. Til det, som oppreiste Korah, og Gud måtte ødelegge det. Men, brødre, jeg klandrer dere ikke.

²⁸⁴ Broder Jagers satt der og prøvde å fortelle meg at det var den Hellige Ånd som gjorde det. Og sa . . . Og så hadde jeg, i hans egen avis . . . Jeg sa, “Broder Jagers, nå,” jeg sa, “jeg er en syvende klasses elev. Og du er en Doktor i Teologi, og har studert for å bli en jurist. Du ble oppdratt i en ren, anstendig menighet, Assemblies of God. Din far var med å grunnlegge den troen. Og om du beveger deg bort, så er det opp til deg.” Men jeg sa, “Det er opp til en hvilken som helst mann, som ønsker å gjøre det. Jeg trekker ingen grenser her. Men når det kommer til et punkt hvor et instrument som deg, som kunne vinne tusenvis av sjeler til Kristus, vil bygge din tjeneste på en sensasjon.” Jeg sa, “Broder Jagers, du bygger en søyle *slik*, hvis du ikke har en motvekt til den, vil den falle etter en stund. Og du må ha Skriftsteder for det du snakker om.”

Han sa, “Det er Skriftsteder.”

Jeg sa, “Finn det.”

²⁸⁵ Han sa, “Vel, broder Branham,” sa, “det er den Hellige Ånd som gjør det.”

²⁸⁶ Jeg sa, “Vis meg Skriftstedet hvor Det står, at den Hellige Ånd noen gang fikk blod til å komme ut av noen, og så videre, som det. Bare vis det; olje flyter ut av dem. Du sa, ‘Den oljen var for Guddommelig helbredelse.’ Og du sa, ‘Den kvinnens blod vil være frelsen for nasjonene.’” Jeg sa, “Hvis det er så, hva skjedde da med Jesu Kristi Blod? Det tar bort. Og alt som er imot Det, er anti. Det er imot Det.” Jeg sa, “Det blir en antikristlære.”

“Åh,” sa han, “Broder Branham, du vil lære en dag.”

²⁸⁷ Jeg sa, “Jeg håper jeg aldri lærer på den måten. Nå, broder,” sa jeg, “jeg elsker deg, og du er min broder.” Og jeg sa, “Broder Jagers, du kommer til å komme på en gren, etter en stund, som du ikke klarer å komme vekk fra. Kom tilbake til din menighet, og kom tilbake og stå med Evangeliet.” Og jeg sa, “Ikke bygg det på sensasjoner.” Jeg sa, “Det . . .”

²⁸⁸ Nå har han begynt, å døpe til Evig Liv, vet dere, “Hver gang du døper, går du tilbake til en ung kvinne eller mann. Nå det kommer til å . . . Du kommer ikke (aldri) til å dø.” Så, at, det, han er på enden av grenen akkurat nå; også disse “vitaminpillene fra Dødehavet.” Ser dere? Men det er hva det er, broder, når du starter med de små sensasjonene.

²⁸⁹ Og dere menn her som har disse menighetene, dere lar noe slikt komme inn i byen, og, du vet, djevelen er slu, og han—han hopper inn på de tingene slik. Han gjør et stort oppstyr av det. Og han—han fanger folk, og han forårsaker forvirring i menigheten, og ting. Men det er ikke slik.

²⁹⁰ Nå, her. Uansett hvor mye du har rett, her er en ting som vi kommer til kort på og går glipp av, mine brødre. Nå avslutter jeg, med å si dette. Uansett hvor rett jeg har, og hvor skriftmessig jeg er, og hvor mye jeg vet om Guds Bibel; hvis jeg ikke har Guds Ånd, av kjærlighet, i mitt hjerte, for hele menneskeslekten og alle, da har jeg feil til å begynne med.

²⁹¹ Nå, Paulus sier, i Første Korinterbrev 13, “Om jeg har kunnskap, ser dere, og forstår alle Guds mysterier, ser dere; forstår, alt; og ikke har kjærlighet, er jeg intet. Og om jeg taler med menneskers og englers tunger,” det er de som du taler til Gud, og de kan ikke tydes. “Om jeg taler med tunger, ekte menneskers og englers tunger, og ikke har nestekjærlighet, kjærlighet, gagnar det meg intet.” Så hvis jeg kjenner alle Guds mysterier, og kan rulle dem ut og—og få dem alle til å passe sammen, og jeg ikke har kjærlighet, hva gagnar det? Og når jeg . . .

²⁹² Jesus sa, “På dette vil alle mennesker kjenne at dere er Mine disipler, når dere har . . .” når Assemblies har kjærlighet til Oneness, Oneness har kjærlighet til Assemblies, “når dere har kjærlighet, til hverandre,” om de har rett eller galt. Og så lenge formålet er galt, motivet er galt, rettene sagt, da har du feil til å begynne med. Er ikke det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ser dere, “Om jeg taler med menneskers og englers tunger, og ikke har kjærlighet, er jeg intet allikevel.” Fordi, Gud er kjærlighet. Vi vet det.

²⁹³ Og jeg tror på å tale i tunger. Nå, noen sa, ‘broder Branham tror ikke på det første beviset.’ Jeg ønsker å oppklare det for dere nå. Skjønner? Jeg ønsker å fortelle dere.

²⁹⁴ Jeg tror at når en mann tar imot Kristus, så tar han imot en porsjon av den Hellige Ånd. For, Jesus sa, i Matteus det—det 12. kapittelet, i det 5. kapittelet og tjue- . . . det 24. verset, Han sa. Nei, jeg tror det er Johannes 5:24. Han sa, “Den som hører Mine Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv.” Nå, det er bare én form for Evig Liv. “Og kommer ikke til dom; men er gått over fra døden til Livet.”

²⁹⁵ Nå, jeg tror at intet menneske kan kalle seg selv; Gud må kalle ham. Og hvis Gud virkelig kalte ham . . . Og det er mange mennesker, vi kjenner, brødre, som er tilgjorte og tror at Gud har kalt ham, men deres liv snart . . . finner, du finner det ut. Men hvis Gud kalte deg, vel, du er, vil du være der, og du vil forbli der, ser dere, med visshet. Og så hvis . . . Nå, det her er ikke baptistlære. Dere vet det, ser dere.

²⁹⁶ Men, jeg tror ikke på håndhilsing og få Evig sikkerhet, og alle de greiene. Jeg—jeg tror ikke på det, ikke i det hele tatt. Hvis de ønsker å tro det, vel, så er det helt greit. Jeg sier fortsatt at de er mine brødre.

²⁹⁷ Denne morgenen, hvis jeg skulle spørre om et stykke pai, (det er nesten middagstid), jeg liker kanskje kirsebær, og du tar kanskje eple, men vi spiser begge pai. Skjønner? Så det gjør ingen. . . så lenge vi spiser pai.

²⁹⁸ Det er slik vi tror. Hvis du ønsker å være en Oneness, så vær en Oneness; hvis du ønsker å være Assembly of God, så vær Assembly of God. Hvis du ønsker å være hva enn du er, baptist, presbyterianer, vær en kristen i det. Skjønner?

²⁹⁹ Og—og undersøk det for deg selv, men ikke bråk med hverandre. For, disse små tingene, de passer helt sammen. Det er riktig. De passer helt sammen og kommer til det ene stedet.

³⁰⁰ Og—og uansett hva vi gjør, hvor mange mirakler vi kan utføre, hvor mange fjell vi kan flytte, eller hva enn det er; inntil vi kommer til et punkt der vi elsker, ikke tilgjort tro, men vi elsker hverandre. Når vi elsker hver broder, uansett hva slags menighet han tilhører, vi elsker ham; ikke bare later som vi gjør det, fordi vi vet det er en religiøs tanke, som er, “Vi plikter å gjøre det.” Men, fordi vi gjør det, vi elsker hverandre; da, tålmodighet, bærer over med hverandre.

³⁰¹ Og jeg tror, i Kolosserbrevet 3, rundt 9, et eller annet sted rundt der. . . Jeg kan, jeg—jeg gjør ikke. . . Jeg kan ta feil om Skriftstedet, men Det sier dette. Etter at vi blir en kristen, burde vi ikke misunne. Skjønner? Vi kan ikke ha tro ved å prøve å gi respekt og ære til hverandre. Skjønner, vi kan ikke gjøre det; vi kan ikke ha den slags tro. Vi må ære Gud, ser dere, ære Ham. Tro på mine brødre, ja visst, er kjærlighet; men respekten og verdigheten går til Gud! Når det gjelder. . . Men ha tro og tillit til hverandre. “Og lyv ikke for hverandre.” Skjønner? “Lyv ikke for hverandre.” Hvis jeg sier til deg denne morgenen, “Jeg elsker deg,” så må jeg mene det. Hvis jeg ikke gjør det, er jeg en hykler. Det er helt riktig.

³⁰² Nå, brødre, i denne forbindelsen. . . Nå, broder Tommy, jeg håper jeg ikke har holdt på for lenge her. Jeg. . . Broder Tommy har noe å si om et bare et øyeblikk. Men jeg kan si dette, da jeg kom iblant dere. . .

³⁰³ Jeg tror dette. Jeg tror at Gud vår Far overskygget en jomfru som het Maria, og skapte en Blodcelle i henne som brakte frem Jesus Kristus, som var Guds Sønn, tabernaklet som Gud tildekket Seg Selv i, i kjød, manifesterte Seg Selv iblant oss. “Gud var i Kristus, forlikte verden med Seg Selv.” Jeg tror at den Blodcellen ble brutt på Golgata, for tilgivelsen av våre synder. Og Ånden gikk ut av Ham og kom tilbake over Menigheten, fordi, Kristus, den Hellige Ånd; Kristus, Logos, var nå i oss, den Hellige Ånd, ved dåp. Gjorde oss. . . Kristus delte Seg Selv, ga Sitt Liv til hver enkelt av oss, så vi, som en gruppe av mennesker, kunne være Guds Menighet. Og for ikke lenge siden. . .

³⁰⁴ Jeg pleide å ri. Dere vet det. Min far var en rytter, kjempegod skytter. Jeg pleide å ri. Vi røktet... i Arapaho Dalen, eller jeg mener Troublesome Elven, over Arapaho Landet. Hereford Foreningen hadde sitt beite i den dalen. Og i den dalen, kvegoppdretterne, de—de kan dyrke så mye gress de bare kan produsere. Og når en kvegfarm kan produsere så mye som ett tonn med høy, kan man drive en ku på—på beitet, oppe under Estes Park der, og du kan drive en ku på de be-... De flotte jaktmarkene mine, der oppe. Og jeg har røktet der i et år. Jeg drar fortsatt, om våren og høsten, når jeg har fri og har mulighet, og rir i innsamlingen, bare for å være der oppe, for jeg elsker å ri. Og opp-og-ned kve-... den dalen, det er en gruppe kvegoppdrettere som har en rettighet der inne, for å la kveget deres beite der. Og om våren, mang en gang, har jeg hjulpet dem å samle sammen kveget og drive dem opp der.

³⁰⁵ Og der er det et driftsgjerde, så de ikke kan vandre inn på privat eiendom, de beveger seg nedover beiteområdet. Inntil... Og kvegoppdretteren står der og teller kveget når han går inn, når de går inn. Og jeg har sittet, mang en dag, time etter time; sett på herr Grimes flokk gå gjennom, han forvaltet Diamond Bar; våre var Turkey Track; og de hadde Tripod rett bak oss; deretter Jeffreys, og så videre. Da når jeg la beina, som mange av dere vet, over hornet på salen, og satt der og så på kvegoppdretteren når han stod der, og telte dette kveget.

³⁰⁶ Jeg la merke til en ting. Han brydde seg lite om svimerket som var på henne. Men det var en ting han virkelig så etter, det var blodmerket. Det måtte være en fullblods Hereford ellers kunne den ikke komme inn bak det gjerdet, men selve svimerket gjorde ikke mye forskjell.

³⁰⁷ Og jeg tror det er slik det vil være ved Dommen. Han kommer ikke til å se på merket vårt, men Han vil se etter Blodmerket.

³⁰⁸ Jeg har gjort mine feiltrinn, brødre, og jeg har gjort så mange gale ting. Og hvis jeg har kommet med noe langs veien, eller du har hørt noe som jeg kan ha bemerket eller sagt, som har vekket anstøt av noe slag, eller hvis jeg har sagt noe denne morgenen som har vekket anstøt, da ber jeg deg, som en kristen broder eller søster, om å tilgi meg. Jeg mener ikke å gjøre det. Jeg har bare uttømt mitt hjerte for dere, slik at vi kan kjenne til dette.

³⁰⁹ Hvis det skal bli utført noen dåp, så gjør dere brødre det, selv, ser dere. Det er, jeg—jeg gjør det ikke. Hvis jeg skulle det, så er det på den måten jeg ville ha døpt på, slik som det. Og ingen av dere kan gå med på det, ser dere. Så dere kan ta personen, de er døpt i Faderens, Sønnens, og den Hellige Ånds Navn, og de er døpt i Herren Jesu Kristi Navn, også. Så hvis jeg noen gang døper en... men jeg har ikke gjort det ennå. Jeg

døper bare i min egen menighet, og det er bare menneskene der. Og det er på den måten menneskene i min menighet blir døpt. Og hvis du vil se tilbake, så er det det gamle Missionary-ritualet, det gamle Missionary Baptist-ritualet. Og nå hvis . . . Det er det.

³¹⁰ Jeg tror på Guddommelig helbredelse. Jeg tror på dåpen i den Hellige Ånd. Jeg tror på den—på den Hellige Ånds tungetale. Jeg tror på hver gave som Gud gav til Sin Menighet. Jeg er for dem, ett hundre prosent. Men jeg tror . . .

³¹¹ Jeg er ikke for mye av denne her super-duper helbredelsen som vi har omkring i dag. Jeg ønsker bare å gjøre en bemerkning her. For en stund siden så var det en broder . . . Og det er ikke min kjære broder Tommy Hicks, som jeg anser som en sann Kristi tjener. Det var en annen mann i et annet land, og i dette landet var det en . . . Han var bare, hele tiden, “Guds super-duper helbreder! Super-duper helbreder,” vet dere, på den måten.

³¹² Og jeg fikk et brev etter at mannen hadde . . . fra den lutherske menigheten. Og sekretæren min her vet at vi har det i arkivet. Jeg vil ikke nevne mannens navn, for det er ikke en kristen måte. Selv om, jeg er uenig med mannens idéer, men det er fullstendig helt i orden. Jeg elsker ham. Han er min broder.

³¹³ Men det har bare kommet til et punkt der de bare må ha en eller annen slags sensasjon, eller piske det opp, eller noe annet som det, ser dere. Og, det, det er ikke noe bra, ser dere. Broder . . . “Kroppslig øving er nyttig til lite.”

³¹⁴ Og så skrev denne lutherske forkynneren et—et—et brev tilbake til denne forkynneren. Og han sa, “Dere amerikanske evangelister som kommer hit,” sa, “med all deres super-duper helbredelse til alle!”

³¹⁵ Og nå dette høres ut som en liten bukett til meg selv, men Gud vet jeg ikke mener det på den måten. “Men,” sa han, “når—når lille Deborah Stads-klev døde, den babyen, og den moren hadde stått der den dagen i India- . . . i California, der den babyen hadde dødd, og var kald. Og så . . . la den babyen over i broder Branham's armer, og han stod der og ba for den. Og babyen begynte å skrike og sparke; og ga den tilbake til henne.”

³¹⁶ Han kjente også til det meksikanske tilfellet. Hvilket, vi kan begrunne for disse Fullevangeliske Forretningsmenn med en attest. Dere må ha noe som er konstatert fra en lege. Da den lille meksikanske babyen hadde dødd den morgenen, klokken ni, og dette var klokken elleve den kvelden. Legen skrev ut denne attesten. Broder Espinoza, som mange av dere brødre i Assembly of God kjenner, han var den som fikk den attesten fra legen, at han døde.

317 Og jeg så en visjon ute over folkemengden; da tjue tusen katolske mennesker kom til Kristus, i Mexico City. Jeg sa, "Ikke bare ta den. Jeg vet ikke, den babyen. . .Jeg så nettopp en visjon her ute."

318 Og Billy var der, de prøvde, med tretti eller førti plassanvisere, klarte ikke å holde den lille kvinnen unna bønnekøen, med den babyen. Hun løp rundt beina på dem, og alt. Så, til slutt, sendte jeg Jack Moore ned. Jeg sa, "Gå, og be for den."

319 Jeg så utover der, og jeg så en liten meksikansk baby som smilte. Jeg sa, "Vent et øyeblikk. Bring den hit." Skjønner? Og da jeg la hendene mine på det teppet. . .Det hadde strieregnet, hele dagen. Og de hadde stått der siden tidlig den morgenen, og dette var omkring klokken elleve den kvelden. Og jeg la hendene mine over på den lille babyen. Den begynte å sparke og skrike. Og de begynte å rope.

320 Så, da tok de den ned og fikk attesten. Gikk til legen, og legen sa, "Jeg erklærte babyen død, denne morgenen klokken ni. Den døde av lungebetennelse." Skjønner? Og vedrørende disse ting som er—er—er sanne. De har attester. Det må være slik.

321 Vi skulle alltid være ærlige og sannferdige i alle ting. Ikke gjør det noe. . .Bare la det være hva det er. La det. . . Gud trenger ikke noe hjelp med noe som helst. Ser dere, Han—Han—Han er Gud.

322 Så dette er hva han sa, "Men da denne moren ringte opp broder Branham i Amerika, gråtende til ham over telefonen, 'Kom hit og oppreis min lille baby!' Og de Forente Nasjoners Regjering. . ."

323 Hennes mann er prest i Hæren. Og dere kjenner alle Julius, mange av dere gjør det; skrev boken min, *En Profet Besøker Afrika*.

324 Og den stakkars lille norske moren, ropte, av full hals, sa, "Broder Branham, jeg stod der da den babyen kom til live!" Sa, "Vi tror at du er tjeneren til. . .til Kristus." Sa, "Kom, legg hendene dine på babyen min, og den vil leve." Nettopp dødd bare for et øyeblikk eller to siden, av lungebetennelse; var syk rundt fire timer, fem.

325 Og disse mennene hadde vært rundt der, ropt og skreket, og hoppet opp og ned, sa, "Gud kommer til å oppreise den! Gud kommer til å oppreise den!" Og sa. . .

326 Innen da, det Amerikanske Fly-. . .eller, ikke det Amerikanske Flyselskapet. De Forente Nasjoners Hær skulle fly meg over i et jetfly, og tilbake, på en dag. Ser dere?

327 Og jeg sa, "Før jeg kommer, la meg finne Herrens vilje." Så jeg ba, to dager. Og legen var så snill og lot babyen få ligge der.

328 Så, en morgen, stod jeg opp og begynte å gå inn til kjøkkenet. Jeg så; stående der, borte, var bare et Lys omtrent på størrelse med det lyset der, sirklet rundt, sa, "Ikke rør det. Ikke irttesett det. Det er Herrens hånd."

329 Jeg løp tilbake og ringte nasjonen, og ringte og sa, "Jeg—jeg kan ikke komme."

330 Og denne lutherske forkynneren sa, "Hvorfor venter dere ikke til dere får en tydelig avgjørelse fra Gud, som broder Branham gjorde, og da vet dere hva dere snakker om!"

331 Nå, der er det, brødre, hvis vi ikke ville trekke forhastede slutninger; og vente, og få en lys, en tydelig avgjørelse fra Gud.


332 Og alt dette her, helbrede syndere som ikke vet noe om Gud. Jeg tror at Guddommelig helbredelse er basert på et prinsipp, at du burde komme til Gud, først, og gi ditt hjerte til Ham, og rens ditt liv i Jesu Kristi Blod, og da vil Gud begynne å arbeide med deg og helbrede deg. Akkurat som denne broderen sa, om den lille kvinnen han hadde bedt for der nede, en av Guds hellige, ser dere.

333 I mitt liv, har jeg gjort mange feiltrinn. Jeg har gjort mange ting som er galt. Jeg vil sannsynligvis, hvis jeg lever mye lenger, vil jeg gjøre mye mer. Kanskje noen av dem vil være snublesteiner i din vei. Jeg håper at du tilgir meg.

334 Jeg leste om Abraham, hvordan han hadde frustrasjoner. Hvordan han, du store, de tingene som han gjorde; han tvilte på Gud; og han løy om sin kone; og alt mulig. Men da hans Guddommelige kommentar ble skrevet i Romerne 4, nevnte det aldri hans feiltrinn, men sa, "Abraham tvilte aldri" av vantroen. . . på Gud, "men var sterk." Alle hans feiltrinn var helt glemte, da den Guddommelige kommentaren om hans liv ble skrevet. Hans frustrasjoner ble ikke engang nevnt. Hans feiltrinn ble ikke nevnt.

335 Og, brødre, jeg håper, at når min kommentar blir lest den Dagen, at Han vil viske ut mine, også, og ikke vil tenke på dem da. Jeg håper dere gjør det, også. Gud velsigne dere.

336 [Broder Tommy Hicks kommenterer, ber deretter. Forsamlingen priser Herren, synger så *Jeg Elsker Ham*. Brødrene omfavner hverandre, og søstrene omfavner hverandre. Etter åtte minutter, kommer broder Branham tilbake til mikrofonen—Red.]

337 Hvis jeg kunne se dette skje over hele verden, ville jeg si, "Herre, la Din tjener fare herfra i fred!" 

GUDDOMMEN FORKLART NOR61-0425B
(The Godhead Explained)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk tirsdags morgen, den 25. april, 1961, ved Holiday Inn i Chicago, Illinois, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org